

CENA NUMERU

20 gr.

RENUMERATA:
Miesięcznie we
Lwowie 4 zł 50 gr.
dostawą do do-
mu i w całej
Polsce z przesył-
ką pocztową 4 zł
50 gr., zagranicą
miesięcznie 6
50 gr.

Dla urzędników
państw. i nau-
czycieli miesię-
cznie 3 zł. 50 gr.

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Wydawca: Nowa Polska Spółka Wydawnicza, Sp. z ogr. odp.

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 18
Telefon redakcji
19,

w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla tele-
gramów: Kurjer
Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie
zwraca się.
Redaktor naczelny
przyjmuje: od
1-2 w południe.

P. K. O. Nr.
153.215.

Najlepszą kawę poleca F-a „ZAKOPANE“ Moor & Stachowicz, Lwów, Akademicka — 24 — Sapiehy 25.

Torem praworządności.

Lwów, 3 czerwca.

(x) Coraz bardziej staje się zrozumiałą idea, jaka przyświeca Piłsudskiemu od chwili zlikwidowania zamachu, t. j. od 15 maja: Po chwilowym wstrząśnięciu posadami Państwa — pragnie wprowadzić je na nowo możliwie najrychlej i najlepiej na drogę praworządności.

W tym celu stworzył możliwie apartyjny rząd prof. Bartla, w tym celu na Prezydenta Rzeczypospolitej podyktował najbardziej apartyjnego człowieka — prof. Mościckiego.

Już wczoraj wypowiedzieliśmy nasze zapatrywania i nadzieje, jakie do tego wyboru przywiązujemy.

Dziś dodać trzeba, że widzimy w nim jeszcze triumf sztandarowego poglądu naszego pisma — triumf idei demokratycznej i zwycięstwo niezależnej demokratycznej inteligencji.

Wybór prof. Mościckiego spotkał się zresztą z uznaniem całej opinii publicznej, wyrażającej się w różnych organach prasy.

Rzeczarowana lewica pogodziła się z logiką rezygnacji Piłsudskiego, centrum, najbardziej mające powód do rozżalenia, zdało znakomicie egzamin dojrzałości z państwowotwórczych swoich aspiracji i „Piast“ rzucił prawie wszystkie swoje głosy na rzecz prof. Mościckiego, co ku wiecznej, bezstronnej pamięci „przywódźdźdź“ trzeba, prawica nawet trzeźwieje, jakkolwiek głosy jej brzmią jeszcze nie całkiem harmonijnie.

Duże zastrzeżenia jeszcze ma „Warszawianka“, ale i ona przyznać musi, że „prof. Mościcki dzięki zaletom umysłu będzie czynił zadość wysokiemu pojmowaniu obowiązków pierwszego urzędu w Polsce...“ — „Słowo Polskie“ w sposób trochę mglisty wypowiada się o wyborze, ale wierzy, że „kroki pierwsze Prezydenta będą zmierzały do przywrócenia Państwu siły, wewnętrznej spójności, do leczenia głębokich ran, zadanych jego organizmowi“...

Bardzo dziwne jest stanowisko „Czasu“, który zadowolona się wytoczeniem kilku „doniosłych pytań“ odnośnie do zagranicy (odwieczne: „co powie zagranica?“) oraz żywi ukryte obawy, aby Prezydent nie był „manekinem“ Piłsudskiego...!

Ale co najbardziej jest znamienne, że nawet Poznań zaczyna już trzeźwiej patrzeć i podczas, gdy po wyborze Piłsudskiego zaślepienie doprowadziło niektóre piśmiędła do zamieszczenia tej wiadomości w żałośliwych obwódkach (!!) — to wybór prof. Mościckiego uważają za prawomocny i legalny, uznają nową

Prace nad zmianą konstytucji i ordynacji wyborczej.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 2 czerwca.

Korespondent Wasz dowiadyuje się, że koła rządowe zajęte są rozpatrywaniem projektu, złożonego najwyższym czynnikiem państwowym przez grono wybitnych profesorów Uniwersytetu krakowskiego, dotyczącego nieodzownych zmian konstytucji i ordynacji wyborczej.

Projekt zmian konstytucji idzie w kierunku, wskazanym przez Marsz. Piłsudskiego w Jego oświadczeniach — a ma na celu wzmocnienie władzy wykonawczej Prezydenta, umożliwienie Mu rozwiązania lsb u-

stawodawczych i uzdrowienie życia publicznego w Polsce.

Co do projektowanych zmian ordynacji wyborczej, wysuwa się na plan pierwszy sprawa zniesienia list wyborczych przy zachowaniu charakteru demokratycznego obecnej ordynacji. Co się tyczy Małopolski Wschodniej, uderza szczególnie, że projekt przewiduje utworzenie dwóch kurji dla ludności polskiej i ukraińskiej, a następnie przewiduje zniesienie małych okręgów wyborczych.

Powołanie Rady Stanu.

Pozatem czynniki odpowiedzialne rozpatrują projekt powołania do życia Rady Stanu, złożonej z 12 wybitnych uczonych, którzyby nie reprezentowali żadnego obozu politycznego, a miałiby jedynie za zadanie wspomaganie rządu i opinowanie rządowych aktów prawnych oraz poddawaliby analizie i naprawie niektóre ustawy i zarządzenia obecnie obowiązujące. Projekt przewi-

duje powołanie członków Rady z grona najwybitniejszych uczonych polskich, grupujących się w ośrodkach naukowych, jak w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Wilnie i Lublinie.

Rada Stanu zostanie niezwłocznie po zatwierdzeniu projektu zwołana do Warszawy i rozdzieli prace swe na sekcje, które przedłożą wyniki swych prac rządowi.

Projekt reorganizacji najwyższych władz państwowych.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 2 czerwca.

W kołach rządowych projektują na dalszą przyszłość szereg doniosłych zmian w obecnym ustroju rządowym. Reorganizacja ta ma pójść w tym kierunku, że obecne ministerstwo skarbu zatrzymałoby kompetencję jedynie w sprawach podatkowych i budżetowych, natomiast sprawy finansowe i polityki gospodarstwa narodowego przeszłyby do powstać mającego ministerstwa gospodarki narodowej. Ministerstwo to objęłoby, oprócz niektórych działów, min. skarbu, resort

ministerstwa przemysłu i handlu oraz ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych. Na czele tego ministerstwa miałby stanąć minister Gliwic. Projekt reorganizacji przewiduje dalej utworzenie ministerstwa komunikacji, obejmującego koleje, roboty publiczne oraz pocztę i telegraf. Na ministra komunikacji upatrzony jest prof. Bartel.

Zaznaczyć należy, że zmiany te projektowane są na dalszą przyszłość, na razie jednak zdaje się być zdecydowana sprawa powierzenia teki skarbu komu innemu.

sytuację, a „Dziennik Poznański“ wyraża zdanie, że teraz „trzeba co-rychlej goić rany“.

To hasło powinno dziś podchwycić całe społeczeństwo poznańskie, — bo inne dzielnice nie sprzeniewierzały się mu nigdy — a zwłaszcza wdzięczne i doniosłe zadanie ma tu prasa poznańska.

Do niej też apelujemy, aby w myśl powyższego hasła działała, aby się przyczyniła do zatarcia wreszcie różnic dzielnicowych i do budowania odłogą podwalin pod odrodzoną — młodsza o drogę — Ojczyznę.

Naogół zaczyna świtać! Nie objętą jest rzeczą, że i giełda zarea-

gowała dziś zamiennie i że ludzie pozbywali się na gwałt dolarów, — mających tendencję stałą — zmniejszającą.

Są to dobre horoskopy dla nowego Elekta, który jutro ma złożyć na Zamku przysięgę.

Objawy praworządności moralnej i materialnej towarzyszą tej chwili. Niechaj z tych skąpych zadatków czerpie. Nowy Prezydent na razie otuchę i niech go wspiera świadomość, że towarzyszą Mu na trudną drogę życzenia całego prawomyślnego społeczeństwa.

Oby się tej praworządności stał potężnym filarem!

Rekonstrukcja gabinetu premiera Bartla.

Warszawa, 2. 6. (AW.) W kuluarach panuje przekonanie, że w razie pozostania premiera Bartla w rządzie, aktualne będą zmiany personalne w gabinecie. Przewidywane są zmiany na stanowisku ministra spraw zagranicznych. Ministrem skarbu ma zostać mianowany obecny minister przemysłu i handlu p. Gliwic.

Następnie mają zająć zmiany na stanowiskach ministra oświaty i robót publicznych.

—CO—

ZNAMIENNY GŁOS „TIMESA“.

Londyn, 2. 6. (AW.) „Times“, omawiając sytuację w Polsce — wywodzi, że nieprzyjęcie wyboru przez Marszałka Piłsudskiego udowodniło, że nie kierował się On ambicjami osobistymi. Ubolewać jednak należy, że Marsz. Piłsudski, główny działacz za kulisami, zatrzymuje tekę ministra spraw wojskowych, zamiast — ciesząc się zaufaniem zagranicy — objąć tekę ministra spraw zagranicznych.

—OO—

STAN WYJĄTKOWY W POZNA- NIU ZNIESIONY.

Poznań, 2. 6. (PAT.) Dzś ogłoszono tu rozporządzenie wojewody poznańskiego z 1 czerwca, w przedmiocie uchylenia stanu wyjątkowego, wprowadzonego 15 maja.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 2 czerwca: w Warszawie 11.00 zł.; w Krakowie 11.07 zł.; we Lwowie 11.05 zł.

Urzędowe notowania giełdy warszawskiej. Dolar. Transakcje: 10.80-65; Sprzedaż: 10.675; Kupno: 10.625. N. Jork. Transakcje: 10.80-70; Sprzedaż: 10.775; Kupno: 10.725. Tendencja słaba.

Zurych urzędowy. Warszawa 0.00; N. Jork 5.1625; Londyn 25.105; Paryż 17.0125; Wiedeń 72.9625; Praga 15.3075; Włochy 19.67; Belgia 16.65; Budapeszt 72.30; Sofia 3.75; Holandia 207.55; Oslo 113.075; Kopenhaga 136.25; Sztokholm 138.25; Hiszpania 77.75; Bukareszt 2.21; Berlin 122.95; Belgrad 9.115.

Pogięta nowojorska. Warszawa 9.25; Londyn 4.86 i siedm szesnastych; Paryż 3.30; Wiedeń 14.08; Praga 2.9625; Włochy 3.81; Belgia 3.175; Budapeszt 14.08; Szwajcaria 19.36; Sofia 0.72; Holandia 40.19; Oslo 21.88; Kopenhaga 26.36; Sztokholm 26.78; Hiszpania 15.06; Bukareszt 0.43; Berlin 23.81; Belgrad 1.765.

—OO—

Powody rezygnacji Marsz. Piłsudskiego.

(Głosy prasy obcej).

Lwów, 3 czerwca.

Decyzja Marszałka Piłsudskiego, że wyboru na stanowisko Prezydenta Rzplitej nie przyjmuje, spotkała się nie tylko z konsternacją naszego społeczeństwa, ale jak dowodzą tego głosy prasy zagranicznej, jest zagadką dla całej opinii europejskiej, nad rozwiązaniem której głowią się naczelnicy publicyści piśm obcych.

Popularny organ wiedeński „N. Wiener Journal“, który wypadkom rozgrywanym się ostatnio w Polsce poświęca wiele uwagi, zamieszcza wstępny artykuł o rezygnacji Marsz. Piłsudskiego i pisze:

„Po raz drugi sprawia Marszałek Piłsudski sensacyjną niespodziankę, nie tylko swej polskiej Ojczyźnie, ale całej Europie. Niemalże zdziwienie wywołał fakt, że po zwyciężeniu swych przeciwników, Piłsudski nie objął dyktatury, jak tego zewsząd od Niego żądano, lecz większe o wiele zdziwienie wywołać musi Jego odmowa przyjęcia wyboru na stanowisko Prezydenta Rzplitej“.

Próbując w dalszym ciągu wywodzić, znaleźć wytłumaczenie tej zagadkowej decyzji, pismo wiedeńskie uważa za motyw, który Marsz. Piłsudskiego do odmowy skłonił, zbyt małą ilość głosów, jaką kandydatura Jego skupiła. Z przytoczonego na innym miejscu, w tym samym piśmie telegramu berlińskiej agencji Wolffa, wynika, że tę okoliczność korespondenci prasy zagranicznej uznali za decydującą, i w tym duchu — zupełnie fałszywie — poinformowali opinię europejską.

Niemniej nieściśle brzmią dalsze wywody „Journalu“. „Piłsudski liczył przypuszczalnie na to, że po wstrząsających wypadkach ostatnich tygodni sumienia postów dojdą do takiego stanu równowagi, że wybór dokonany będzie nie pod hasłem walki, lecz zgody. — W tym też kierunku szły Jego usiłowania a nawet duże ustępstwa.

Jednakże wbrew opinii znakomitej większości Narodu, stronnictwa prawicowe zdecydowały się w ostatniej godzinie niemal na wystawienie własnej bojowej kandydatury.

Ta ostatnia okoliczność przekonała Marszałka o bezowocności Jego usiłowań i kazała mu w imię zaprzestania waśni partyjnych utorować drogę kandydatowi, który skupi głosy całego Zgromadzenia Narodowego przy swej osobie.

Marszałek Piłsudski ministrem spr. zagranicznych!!

Lwów, 3 czerwca.

Wstawiony zamieszczeniem najfantastyczniejszych plotek dziennik wiedeński „Die Stunde“ podaje znów sensacyjny telegram z Warszawy, wedle którego „Marszałek Piłsudski oświadczył, że najbardziej odpowiadałaby mu godność ministra spraw zagranicznych, ponieważ Polska zdoła odzyskać dobre imię zagranicą jedynie aktywną polityką zagraniczną.

Dlatego portfel spraw zagranicznych jest w tej chwili posterunkiem znacznie ważniejszym od Prezydentury“.

Niemądre ale sensacyjne!

„Cukier“

wylączna sprzedaż detaliczna wszelkich gatunków cukru stale po cenach konkurencyjnych.

Sklep: Boimów 1.

1417

Z prasy ruskiej.

Na marginesie wyboru Prezydenta. Pod znakiem pytania.

Lwów, 3 czerwca.

Stanowisko mniejszości ukraińskich w czasie wyboru Prezydenta było nieoznaczone, oddały bowiem w pierwszym i drugim głosowaniu białe kartki.

Dlaczego? — zachodzi pytanie. „Dilo“ wyjaśnia, że stało się to dlatego, ponieważ Ukraińcy sprawę Prezydenta, uważają za kwestię wewnętrzno-państwową.

Niepodoba się Ukraińcom wejście Marsz. Piłsudskiego na drogę legalnego przekształcenia dotychczasowego ustroju państwowego.

W Marszałku widzieli dotychczas politycy ruscy propagatora idei stworzenia niezawisłej Ukrainy (?) i liczyli, że łatwiej możnaby na Niego wpłynąć w tym kierunku, gdyby został dyktatorem, nie dzielącym władzy z żadną partią i nie uznającym konstytucji.

Aż tu nagle wszystko wchodzi na legalne tory, co więcej — Marszałek zapowiada rząd.

To już zaczyna niepokoić „Dilo“, które zupełnie nie rozumie, dlaczego Marszałek uczynił zamach, w ostrych słowach wypowiedział walkę żonglerji partyjnej i korupcji — a odrzucił przyjęcie godności Prezydenta.

Wyciągnięto stąd wniosek, że „mocny człowiek“ załamał się i że wskutek tego czeka Polskę okres długich, nieoczekiwanych przesileń i zakłóceń.

HERBATA RIEDLA

NIEDOSZLY ZAMACH NA KRÓLOWE RUMUŃSKA.

Warszawa. (Tel. wł.) Agencja „Russpress“ donosi z Bukaresztu, że władze wykryły przygotowania do zamachu na życie królowej Marii. Na torze kolejowym, po którym przejść miał pociąg królowej rumuńskiej, znaleziono bombę, którą usunięto. Sprawców uwięziono.

ZASTRZELENIE KSIĘDZA W KOŚCIELE.

Budapeszt. (Tel. wł.) Z Kecskemetu donoszą, że wczoraj w Szabadiakabszallas w kościele katolickim zastrzelony został ksiądz Jan Magyar w chwili, gdy odczytywał litanię przed ołtarzem. Zastrzelili go kramarz Franciszek Schmidt, pochodzący z Orgorany. Schmidt został aresztowany i zeznał w policji, że zastrzelił księdza z zemsty, ponieważ go podejrzewał że przeszkodził on przeniesieniu się jego z Orgorany do Szabadiakabszallas.

Pobyt Prezydenta Mościckiego we Lwowie.

Lwów, 3 czerwca.

Wczoraj rano przybył do Lwowa — nieoficjalnie oczywiście — Prezydent Mościcki, celem odwiedzenia rodziny i pożegnania się z kolegami — profesorami Politechniki (o czym podajemy na innym miejscu).

Na dworcem głównym, zjawili się celem powitania p. Prezydenta, wojewoda Garapich i dyrektor policji Reinländer.

Pan Prezydent przyjechał w towarzystwie podpułk. sztabu gen., Jul. Ulrycha i sekr. prezydenckiego, p. Legeżyńskiego.

Jak się dowiadujemy, małżonka P. Prezydenta jest tylko niedysponowaną i niema mowy o poważniejszej chorobie. P. Prezydentowa wyjeżdża w piątek do Krynicy. — P. Prezydent opuszcza Lwów dziś.

Małżonka P. Prezydenta jest członkinią Rady miasta Lwowa z klubu postępowej demokracji. Zaznaczyła się na terenie Lwowa wybitną działalnością humanitarną, m. i. jest kuratorką Ochronki dla sierót we Lwowie im. J. Piłsudskiego, ponadto od wielu lat współpracuje w Lidze Kobiet.

Najstarszy syn P. Prezydenta — Michał — był adiutantem Marszałka Piłsudskiego. Urlopowany ze sekretariatu polskiego w Tokio, odbywa obecnie studia konsularne w Paryżu.

Sredni syn, Józef, jest sekretarzem konsularnym w Amsterdamie. Najmłodszy — Franciszek — kończy studia na Politechnice lwowskiej i pracuje w laboratorium ojca.

Córka P. Prezydenta wyszła za mąż za doktora Zwiśtockiego.

Przeszłość polityczna Prez. Mościckiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2 czerwca.

„Robotnik“ podaje dodatkowe szczegóły o przeszłości politycznej elekta, zaznaczając, że Ignacy Mościcki w młodych swych latach należał do poprzedniczki P. P. S. — „Partii proletariatu“ i był założycielem ryskiej grupy młodzieży, na-

leżącej do tej partii. Tropiony przez policję, musiał uciekać. W roku 1892 przystąpił do związku zagranicznych socjalistów polskich, nie brał jednakże czynnego udziału w życiu politycznym. Po powrocie do kraju do partii nie należał.

„Plac jest oczyszczony“.

Głosy prasy prawicowej.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2 czerwca.

Dzisiejsza prasa poranna poświęca wiele miejsca wczorajszemu wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej. —

„Warszawska Gazeta Poranna“ pisze: „Nowy Prezydent Rzeczypospolitej, prof. Ignacy Mościcki, jest i będzie według konstytucji, choćby nie wiem jak ją zmieniono, odpowiedzialnym formalnie. Odpowiedzialnym zawsze będzie Rząd, a najwięcej Marszałek Piłsudski, który zdecydował o zmianie Prezydenta i Rządu i o wyborze nowego Prezydenta.

Wobec tego, że życzeniem pana Marszałka Piłsudskiego, popartem rewoltą wojskową i groźbą bata, stało się zadość, że plac jest już oczyszczony od byłego Prezydenta, od byłego rządu i na czele hierarchji państwowej stanął z woli jego i sankcji Zgromadzenia Narodowego mąż jego zaufania, musiny oczekiwać, że ujawni się nareszcie pro-

gram polityczny, konstytucyjny, społeczny i finansowy Marszałka Piłsudskiego i ukażą się na widowni jego wykonawcy“.

Stanisław Stroński w „Warszawiance“ pisze:

„Prof. Ignacy Mościcki, dzięki zaletom umysłu będzie oczywiście czynił zadość wysokiemu pojmowaniu obowiązków pierwszego urzędu w Państwie. Wybór Prezydenta Rzeczypospolitej jest poważnym krokiem na drodze do powrotu do prawa, a dzień wyboru nowego Prezydenta uważać trzeba za ostateczne utrwalenie nowych odpowiedzialności w naszym życiu państwowym.

„Rzeczypospolita“ w artykule wstępnym wyraża ufność, że nowo wybrany Prezydent Rzeczypospolitej dochowa wierności przysiędze, której Rota wyczerpuje wszystkie zobowiązania, jakie Prezydent Rzeczypospolitej zaciąga wobec Państwa i Narodu.

Anglja zmienia front antysowiecki.

Londyn, 2. 6. (PAT.) Delegacja konserwatystów, która powróciła z Rosji sowieckiej, doszła do wniosku, że dziś już nie można wątpić w to, iż rząd sowiecki pozostanie trwałą instytucją w Rosji. Komisja przedłożyła rządowi angielskiemu propozycje uwzględnienia w stosunku do Rosji sowieckiej następujących zasad: 1) Należy zaprzestać propagandy antysowieckiej, 2) Rząd sowiecki musi uznać prywatne długi przedwojenne, 3) Rząd angielski musi wy magać, aby Rosja zwróciła jak najrychlej ulokowane w Rosji prywatne kapitały angielskie, 4) Handel między Anglią a Rosją musi być popierany w celu skutecznego zwalczania braku pracy w Anglii. Spra-

wozdanie zaznacza w dalszym ciągu że Niemcy i Ameryka uprzedziły już znacznie Anglię na terenie Rosji. Rząd angielski musi więc poświęcić baczną uwagę temu, co się dzieje w Rosji i nie pomijać żadnej sposobności w celu nawiązania stosunków handlowych i dyplomatycznych z

WZROST DROŻYZNY.

Warszawa, 2. 6. (AW). Na dzisiejszym posiedzeniu komitetu dla badania zmian kosztów utrzymania ustatkowano, w relacji do m. kwietnia, że ceny w Warszawie poszły w górę o 5,45 procent.

Pożegnanie Prezydenta Mościckiego na Politechnice Lwowskiej.

Lwów, 3 czerwca.

W dniu 2 czerwca 1926 r., odbyła się w Politechnice lwowskiej spontaniczna uroczystość pożegnania przez Ogólne Zebranie Profesorów wieloletniego Kolegi, Profesora Dra Ignacego Mościckiego, a równocześnie złożenie Mu hołdu, jako przyszłemu Prezydentowi Rzeczypospolitej.

O godzinie 1-szej w sali posiedzeń Politechniki Grono Profesorów zebrało się na nadzwyczajne posiedzenie, na które raczył łaskawie przybyć Dostojny Elekt; wprowadził go burza długotrwałych okłasków, J. M. Rektor, Profesor Dr. Jan Łopuszański, otwierając posiedzenie, przemówił następującymi słowy:

PRZEMÓWIENIE REKTORA ŁOPUSZAŃSKIEGO.

Panowie Profesorowie!

Wczoraj z pośród naszego grona został powołany wolą Zgromadzenia Narodowego na Najwyższy Urząd w Państwie nasz wieloletni Kolega i Współpracownik tej uczelni, Profesor Dr. Ignacy Mościcki. Uczelnię naszą spotkał zatem zaszczyt, który nas wszystkich przejmuję nie tylko radością, ale i słuszną dumą. Kim jest Dostojny Elekt jako członek i jako uczyony, mówić w naszym gronie nie potrzeba, niema również potrzeby wspominać o wielkich zasługach Profesora Mościckiego, wobec naszej szkoły.

Pragnę natomiast podnieść i zaznaczyć, że wybór padł na Meza, którego wszyscy bez wyjątku czcimy dla jego niepospolitych zasług naukowych i kryształowego charakteru, (długo niemilknące okłaski), podziwiamy z powodu niezgordowanej, twórczej pracowitości, a kochamy za niezwykle zalety serca i umysłu, (długotrwałe, entuzjasty-

czne okłaski). To też obdarzaliśmy naszego Czcinajgodniejszego Kolegę kolejno wszystkimi godnościami i odznaczeniami, jakimi dysponuje uczelnia akademicka.

Profesor Mościcki był u nas Dziekanem i Rektorem; za wybitne zasługi naukowe nadałszy Mu godność doktora honoris causa, wreszcie, gdy postanowił nas opuścić, aby móc pracować w Swym Instytucie, który uważa za koronę Swej działalności naukowej, nadałszy Mu onegdaj, nie przewidując jeszcze powołania Go na Najwyższy Urząd Rzeczypospolitej, godność profesora honorowego, pragnąc w ten sposób związać Go na zawsze z naszą uczelnią.

Profesor Mościcki miał nas nleba-wem opuścić, pełnił jednak do dnia elekcji u nas Swe obowiązki profesorskie i z tego posterunku, wprost z pośród nas, co podnoszę na chluby naszej uczelni, powołany też został na Dostojny Urząd Prezydenta Rzeczypospolitej. Po ciężkich, a pełnych niepewności dniach ostatnich, przyjęto wybór Profesora Mościckiego nie tylko z radością, ale, co jest niesłychanie dla nas wszystkich ważne, z głęboką wiarą i ufnością w lepsze i jaśniejsze jutro. My wszyscy, którym dane było szereg lat współpracować w tej szkole z Dostojnym Elektem, wiare tę w pełni podzielamy i jesteśmy głęboko przekonani, że Maż tej wiedzy i kultury, charakteru i serca, zawieść nas nie może; musi zgotować naszej drogiej Ojczyźnie jasną przyszłość.

Na dzisiejszym naszym nadzwyczajnym posiedzeniu, dajemy wyraz tym naszym nadziejom nie tylko jako koleđzy, ale i jako obywatele Państwa, składając równocześnie Dostojnemu Elektowi winny hołd czei wraz z życzeniami, aby, zaprawiając całe nasze Społeczeństwo i nas wszystkich do twórczej, sumiennej, a wydajnej pracy codzien-

nej, w której Sam jest niedoścignionym Mistrzem, doprowadził naszą Ojczyznę corychlej do jasnej i szczęśliwej przyszłości.

Prezydent Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Profesor Ignacy Mościcki, nasz kochany, wieloletni Kolega i wierny przyjaciel naszej uczelni, niech żyje!!!

Okrzyk ten powtórzyli zebrani z entuzjazmem trzykrotnie.

ODPOWIEDZ PREZYDENTA MOŚCICKIEGO.

Pan Prezydent, głęboko wzruszony odpowiedział w te słowa:

Panie Rektorze! Szanowni, Drođzy Koleđzy!

Jestem zanadto wzruszony, abym mógł coś składnie powiedzieć. Muszę więc przestać na wyrażeniu najserdeczniejszego podziękowania i szczerzej wdzięczności za niezmienny i stały wyraz Waszej życzliwości od samego początku mego pobytu w tej szkole. Czuję się tu zawsze nadzwyczajnie i to do ostatniej chwili, a to dzisiejsze uroczyste pożegnanie przekroczyło już, Koleđzy, granice mej wytrzymałości. Proszę wierzyć, że to środowisko, które mi tu stworzyliście, będzie mi zawsze najdroższem i sądzę, że nie zdązę już nigdzie znaleźć mu równego. Dziękuję Wam jeszcze raz jak najszczerzej i zapewniam, że i to pożegnanie ze strony Kochanych Kolegów, zostanie mi w drogiej pamięci aż do śmierci.

Przemówienie to wśród ogólnego wzruszenia przyjęto długo niemilknącymi okłaskami, poczem ponowną burzą okłasków przyjęto następującą rezolucję:

REZOLUCJA PROFESORÓW POLITECHNIKI.

Ogólne Zebranie Profesorów Politechniki Lwowskiej, dostąpiwszy tego najwyższego zaszczytu, iż z jego grona w dniu 1 czerwca 1926 r.

wolą Narodu Polskiego powołany został Najwyższy Zwierzchnik i Pierwszy Obywatel Państwa Polskiego, składa hołd Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Profesorowi Ignacemu Mościckiemu, śląc Mu z głębi serca płynące życzenia najlepszego powodzenia w tak ciężkim, a ofiarnie na Siebie przyjętym trudzie dźwignia ciężaru Majestatu Ojczyzny i troski o dobro Społeczeństwa, prosi Go, by ofiarowaną Mu w dniu 31 maja 1926 r. godność honorowego profesora Politechniki Lwowskiej, najłaskawiej przyjął raczył.

ZYWIOŁOWA MANIFESTACJA.

Pan Prezydent, przyjmując tę godność, wyraził podziękowanie, za to odznaczenie i wśród pomownych, entuzjastycznych okłasków, uściślał się; ucałował serdecznie z J. M. Rektorem i całym szeregiem Kolegów, żegnając się z każdym z nich z osobna.

Wychodząc z sali posiedzeń Pan Prezydent przyjął w gabinecie J. M. Rektora, Delegację Stowarzyszenia Asystentów i Delegację Młodzieży Politechniki Lwowskiej, które złożyły Mu hołd i życzenia powodzenia w pracy dla dobra Kraju i Narodu.

Pan Prezydent, dziękując za wyrazy hołdu i życzeń, przypomniał, iż przed Młodzieżą stoi otwarte pole do pracy i zapewnił, iż dobro Młodzieży Akademickiej, będzie jedną z Jego najpierwszych trosk.

Gmach Politechniki Lwowskiej opuścił Pan Prezydent wśród żywiołowej manifestacji tłumu Młodzieży Technicznej i publiczności.

OTWARCIE WYSTAWY RADIOWEJ.

Warszawa, 2. 6. (AW). Dziś odbyło się otwarcie 1-szej ogólnokrajowej wystawy radiowej. Aktu inauguracyjnego dopełnił minister oświaty Miłkowskii - Pomorski, — przy licznych udziałach przedstawicieli rządu, władz wojskowych, społeczeństwa i prasy.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego“ z 4 6 1926.

ARTUR SCHRÖEDER.

5

„DORADCY“.

(Dokończenie)

Nerwowa twarz Dawidka rozplonała radością. Przecież ja go będą prosił o radę! Nie może doczekać się kiedy, to się stanie, chrząka dźwięc w jednym miejscu; poprawia krawat, otwiera i zamyka z mlaskaniem usta, mruga oczyma. Wreszcie nie może wytrzymać:

— Uj, jaki jestem ciekawy. Ja wszystko...

— To jest tak: mam dwie sztuki, jedna z nich ma tło żydowskie.

— Co znaczy tło?

— Dzieje się w rodzinie żydowskiej. Tylko żydzi są tam przedstawieni śmiesznie.

— Doskonale!

— No tak, ale może nasza publiczność żydowska zbojkotuje sztukę. Jak Dawidek radzi?

— Grać, koniecznie grać!

— A jak...

— Ja bardzo przepraszam, ale pan może nie wie, że żyd najlepiej się bawi, jeśli się drugiego żyda wyśmiewa. Żeby tak zdrów był! Pan widział takiego „Schpassmachera“

na weselu? Co on robi? On robi warjata z żydków.

— Więc Dawidek radzi?

— Dwa razy radzę.

— Dziękuję.

Rozmowę przeprowadziłem tak serio, że Dawidek mało co nie udławił się pychą.

Nie przeczuwałem jednak, jakie to będzie miało dla mnie konsekwencje!...

Sztuka miała duże powodzenie. Na każdym przedstawieniu Dawidek szalał: klaskał tak głośno, jakby kto strzelał z rewolweru, śmiał się już naprzód z dowcipów, chwalił głośno grę, podskakiwał na krześle, przeszkadzał tak, że publiczność myślała, iż oszalał.

W antrakcie słyszę, jak Dawidek, otoczony grupką znajomych, zziębnięty, zmęczony, drze się na café gar-dło:

— To ja doradziłem tę sztukę. On się mnie o to pytał! Żeby mi tak interes szedł, jak to prawda!

Ktoś z publiczności zaciekałwiony tem przystanął i patrzył zdziwiony na Dawidka. Ten myślał, iż mu nie wierzy i do niego zawołał:

— Tak jest, to z mojej rady się to gra! A jak to idzie, aj, jak to idzie!!! To będzie grane pół roku, może rok.

Kto chciał i kto nie chciał musiał

wysłuchać Dawidka, jakto on doradził, by grać tę sztukę. Zaczęła nawet nieznanym sobie ludzi.

— Czy pan już był w teatrze na komedji od Xa? Niee?? To pan musisz być!

— Dlaczego?

— Aj, taż to przecież największy szlagier! Czy wesołe? To jest! takie wesołe, że ludzie skakają, płaczą, tańczą...

— Jakto to jest bał?

— No, oni nie tańczą tak... tylko... na krzesłach, bo siedzieć nie mogą ze śmiechu. A pan wie, kto to poradził? Ja! Niech pan się spyta! Ja!!

Za kilka dni przetrzucając gazety natrafiłem w pewnym dzienniku na notatkę pt. „Skandal! Żyd doradcą w teatrze!“ Autor pisał między innymi: „Do jakiego stopnia upadku doprowadzili obecni kierownicy nasz teatr, dowodem jest niebywała rzecz, iż znany lichwiarz, oszust, zarabiający miliony w teatrze, dzięki protekcji pana Schroedera, znanego ze swych filosemickich sympatii, (kilka dni przedtem jedna z gazet żydowskich pisała, że jestem znany, zaciekłym żydożercą!) „doradza“ co grać!!! Dowodem prawdy naszych twierdzeń jest to, że żyd ten sam się głośno tem chwali. Co na to Magistrat? Co komisja teatralna? Czas usunąć tych szkod-

ników! Czy mamy czekać aż nasz polski teatr zamieni się w bożnicę?“ Było tam tego jeszcze więcej, ponadto różne aluzje i przypuszczenia...

Wieczorem wsunął się do mego gabinetu Dawidek. Był błady, bał się spojrzeć mi w oczy. Dodaję mu otuchy śmiechem, pytam jaki ma interes.

— Pan się nie gniewa na mnie?

— Za co?

— A, że w tej gazecie...

— Niech Dawidek czeka, jeszcze będzie gorzej! Kto wie, może się Dawidek dowie, że zataił, iż jestem... obrzezany!

— Ty! Jacy ci ludzie straszni! Czy co złego się stało? Głupio, że gadałem o tem, ale ja chciałem zrobić taką amerykańską reklamę. Ja przepraszam. Ja tu już wcale chodzić nie będę.

— Niech Dawidek chodź.

— Ale jak to ma zaszkodzić...

— Mnie już wogóle nic nie zaszkodzi. W teatrze przecież jestem!!

— Aj, aj! — zamlaskał grubemi wargami — pan się niczego nie boi, bo pan był na wojnie. Tam strzelał z kulami i podziurawili pana. — Tu strzelają z pióra i paskudzą atramentem. Ja już sam nie wiem teraz, który jest gorszy interes?

— 00 —

Opinia Marsz. Piłsudskiego o nowym Prezydencie.

Warszawa, 2 czerwca.

W wywiadzie udzielonym prasie powiedział Marszałek Piłsudski co następuje:

Sądzę także, iż mam prawo mówić o nim publicznie, aby ostrzec jego osobę przed szarpaniem plotkami i wymysłami, które niestety w Polsce chętniej znajdują posłuch niż spokojna prawda.

Znam prof. Mościckiego od dawna i nieraz w swym życiu podróżując po świecie zawodzałem o niego zwykle gościnnie i serdecznie jego dom. Przyjemnie mi jest zaznaczyć, iż w moim tułaczem nieraz życiu, jakieś pędziłem w młodym wieku, dom państwa Mościckich był dla mnie jednym z przyjemnych odcznięć, które tem mi są droższe we wspomnieniach, że wewnętrzna, wysoka kultura gospodarzy, nabyta przez wychowanie prawie w jednokolowych ze mną warunkach, przypomina mi nieraz stracone już wówczas dla mnie życie w rodzinnym cieple.

Prof. Mościcki ciężko pracował nie tylko na utrzymanie swej rodziny na emigracji, lecz również i dla tej wielkiej sławy jaką posiada zarówno w nauce jak i w dziedzinie wielkiej techniki.

Poznałem go w Londynie, widywałem go często w Szwajcarii, gdzie pracował na uniwersytecie we Fryburgu, zyskując renomę jednego z największych wynalazców, jakich ma świat w dziedzinie elektrotechniki i chemii.

Jedną specjalną cechą szczególnie mnie uderza u prof. Mościckiego. Przy ogromie pracy nad swymi pomysłami, do których urzeczywistnienia szedł drogą kontynuowania małych wynalazków, jako środków do wykonania głównego pomysłu, śmiał się często, twierdząc, iż nieraz te pomocnicze, że tak powiem, wynalazki, okazywały się zyskowniejszymi i łatwiejszymi do zastosowania, niż pomysł główny, który

wymagał dłuższej pracy. I tak jak gdyby uciekły od niego gdzieś w przestrzeń. Oburzał się wtedy, iż musi zajmować się rzeczą, mniejszą dla niego wagi, gdyż to mu się udaje, a równocześnie przeszkadza mu w głównej pracy.

Ta miła prawda o metodzie w pracy i mecie tworzenia łączy bardzo ściśle ludzi jednakowego moze w tej mierze charakteru.

Dlatego też nieraz w przeszłości łatwiej mi było porozumieć się z prof. Mościckim, niż z wielu innymi kolegami życia i współpracy. Umysł taki jak prof. Mościckiego, nie daje się nigdy zamknąć w ramy doktryny, a specjalnie nie uda się nigdy zamknąć takiej duszy w ramach maluczkich doktrynek, ciasnych formułek i jeszcze ciasniejszych prawidełek, jakimi ludzie tak chętnie krepują i siebie i tych, którzy muszą pracować nad wielkimi zagadnieniami. Prof. Mościcki jest wyborym technikiem, ma więc metody ujęcia każdej rzeczy nad którą pracuje technicznie.

Gdy się zdecydowałem nieprzyjąć urzędu Prezydenta, myślałem o innych kandydatkach, dobieierałem sobie ludzi o wyższej kulturze i o wysokim napięciu tego co jest honorem i godnością osobistą, gdy się wahał gdy dobieierałem w myśli ludzi, przeważała zawsze we mnie moment techniczny nad momentem humanistycznym, który także mógł wchodzić w rachubę.

Sądzę bowiem, iż ojczyźnie naszej brak jest w pracy państwowej techników, w tej pracy gdy idzie o większe sprawy o wykrycie błędów, olbrzymiej maszyny państwowej, będącej w biegu.

Z przykrością dowiaduję się, iż pani Mościcka jest obecnie chora, co sprawia, że nowo wybrany Prezydent, gdy wybór go tak zaskoczył, pierwsze swe kroki musi poświęcić choćby krótkiej opiece nad chorą żoną.

Z Rady miejskiej.

Lwów, 3 czerwca.

Przed porządkiem dziennym wczorajszego posiedzenia Rady miejskiej wpłynęło kilka wniosków i interpelacji. R. dr. Poratyński zwrócił uwagę na brak placów zabawowych i ogródków dla dzieci w mieście i przedłożył imieniem sekcji odpowiedni wniosek, który przekazano do regulaminowego traktowania.

Ze strony socjalistów wniesiono interpelację, czy prez. Neumann poczynił kroki w celu wykrycia sprawców karygodnego wywołania niebezpiecznej paniki w czasie manifestacji w niedzielę w rynku, przez rzucenie flaszki z okna magistratu. Prez. Neumann odpowiedział, że nie jest sprawdzone, czy flaszka padła z okna ratuszowego, jednakże zapewnił, iż kroki w celu wykrycia winnego przedsięwzięto.

R. Chrystowski przypomniał fakt zastrzelenia umyślowo chorej przez brata, i zwrócił uwagę na skutki ograniczenia liczby chorych w Kulparkowie, oraz w szpitalu powszechnym.

Na propozycję mowcy uchwalono wniosek nagły, wzywający prezydium do poczynienia u rządu kroków w tej sprawie.

R. Fiedler przedstawił projekt rozbudowy rzeźni miejskiej. Uchwalono

no przystąpić do budowy chłodni w rzeźni, kosztem 305.842 zł., a wydotek ten pokryć częściowo z podwyższenia opłat rzeźnianych, a częściowo z funduszu na zatrudnienie bezrobotnych.

Funduszowi emerytalnemu pracowników M. Z. E. uchwalono w myśl wniosku r. Biernackiego sprzedać grunt przy ul. Stryjskiej, o obszarze 1.294 s² na cele budowlane po cenie 10 zł. za sążeń, z warunkiem, że budowa ma być rozpoczęta do 2 lat.

Zgodnie z referatem r. dr. Pierrickiego, postanowiono odrzucić pretensje poprzednich właścicieli kupionej przez gminę realności przy ul. Ossolińskich 3, wynosząca około 300 tys. zł., która wynika z powodu zaniedbania zainstalowania własności.

Amnestja dla fałszerzy banknotów 1000-frankowych !!

Budapeszt. (Tel. wł.) W formie pogłoski donoszą, iż 19 sierpnia b. r. w 440 rocznicę bitwy pod Mohaczem ogłoszona ma być amnestja, która obejmie także ks. Windischgratza, Nadossy'ego i reszty skazanych w procesie o fałszerstwo banknotów francuskich.

Premja miesięczna dla Prenumeratorów KURJERA LWOWSKIEGO

Dbając o stały rozwój naszego pisma przynosić będziemy odtąd — na podstawie specjalnego układu z wydawnictwem warszawskim — prenumeratom „Kurjera Lwowskiego“

2 premje miesięczne

w postaci „Magazynu“ (nHP), zawierającego

Nowele - podróże - humorystykę.

Każdy z Prenumeratorów „Kurjera Lwowskiego“,

który uiszcza pełną prenumeratę, miesięczną,

otrzymywać będzie

2 RAZY W MIESIĄCU

zupelnie bezpłatnie zeszyt „Magazynu“, stanowiącego bardzo miłą lekturę.

*

Spodziewamy się, że Czytelnicy nasi przyjmą tę nowość z zadowoleniem.

Wysyłkę pierwszego zeszytu za czerwiec uskuteczniemy w najbliższych dniach.

Prenumeratę składać można na P. K. O. nr. 153.215.

SASKI RADCA SANITARNY MORDERCA ŻONY I DZIECKA.

Drezno. (Tel. wł.) W Gross-Röhrsdorf uwięziono radcę sanitarnego dr. Bühlega, pod zarzutem zamordowania trzeciej swojej żony, celem zagarnięcia po niej spadku. — Zarzucają mu też zamordowanie swego dziecka.

Z TEATRU.

„Otello“ i „Żołnierz królowej Madagaskaru“ (w Teatrze Wielkim).

Lwów, 1 czerwca.

Z powodu nawalu zajęć mogłem być dopiero na jednym z dalszych przedstawień „Otella“.

Złożyło się tak, że zaprosiłem na drugi fotel redakcyjny mego gościa — Jul. Kaden - Bandrowskiego. I przyznam się, że trochę się wstydzilem tego „reprezentacyjnego“ pokazu lwowskiego.

Chciałem oderwać jego uwagę od sceny, podsuwałem różne problemy odnośnie do „Otella“ Szekspira. Kaden wygłaszał oryginalne, jemu właściwe poglądy np. na to, jak dzisiejszy autor odniósłby się do problemu zdrady i t. d.

Ale cóż? Na scenie nie grano Szekspira. Junosza - Stępowski — świetny artysta do ról współczesnych „modernizował“ Otella zajmując, na brązowo, błyskał białymi zębami, czerwonym podniebieniem i czarnymi oczyma, przyczem atak „pada czki“ wyzerpał go bardzo, tak, że w scenie ostatniej zalał się.

Ale zawsze była to produkcja artystyczna, bo „grał“ umiejętnie, szukając dla swego dużego talentu jeszcze jednej uwodzicielskiej postaci...

Był to Otello — Stępowskiego... Jednak cały zespół dalszy?

Bez zrozumienia, fałszywe wygłaszanie kwestji — transpozycja samodzielną.

Był Lech - Stępowski, był Kwiatkowski, była Zielińska...

Pod znakiem czasu.

ULGI KOLEJOWE DLA LETNIKÓW.

Lwów, 3. czerwca.

Ogłoszono niedawno rozporządzenie ministerstwa kolei o niższych cenach jazdy dla letników i kuracjuszy, udających się do miejscowości klimatycznych i kąpielowych. Zniżki takie, które obowiązywały i w roku ubiegłym, są wielką korzyścią zarówno dla ludności miast, która spieszy zaczerpnąć zdrowia i świeżego oddechu po trudach całego roku, ale i dla naszych uzdrowisk, gdyż przyczynia im to kuracjuszy. Przedsiębiorstwo kolei państwowych nie traci na tem, ale przeciwnie zyskuje wskutek znacznego wzmożenia się ruchu pasażerów.

Z tych względów byłoby pożądanym, ażeby ze zniżonych biletów korzystać mogli nie tylko ci, którzy udają się do największych naszych uzdrowisk lub znanych letnisk, ale i letnicy, którzy szukają wypoczynku w mniej uczęszczanych miejscowościach, we wsiach górskich i nadmorskich, wogóle wszyscy, którzy wyjeżdżają na wakacje lub urlop. Byłoby to tem racjonalniejsze, że ludność uboższa, która nie może pozwolić sobie na wyjazd do kąpiel, często zadowala się takimi zakątkami. (m).

WYSTAWA SZTUKI POLSKIEJ W PARYŻU.

Paryż. (Tel. wł.)

Onegdaj otwarto w Paryżu wystawę prac studentów paryskiego oddziału akademii sztuk pięknych w Krakowie pod kierownictwem prof. Pankiewicza. Uwagę zwracały na siebie prace Zygmunta Radnickiego (Iwowa i Antyna), Jana i Hanny Cybisów, Józefa Jaremy, Leszka Pinielskiego, Kazimierza Pacewicza i Kosty Hakmana.

Ale gdzie był Cassio? Gdzie Jago? Gdzie Desdemona?

Zostały w arkaniach przygotowanych (po 3 próbach!). — Zielińska była miłym, lirycznym stworzeniem, o drobnym, trzepocącym się serduszkach i słodko szczebiocącym i grała ma... lutni!

Junosza - Stępowski był murzyńcem z Wenecji, inni artyści byli murzyńcami sceny lwowskiej.

Szekspira duch był daleko poza teatrem.

Zato doskonale zagralo ku uczczeniu 40-lecia śmierci Stan. Dobrzańskiego: „Żołnierz królowej Madagaskaru“. Nie dziw, bo działało się to w reżyserji wirtuosa autora, a naszego artysty Juliana Dobrzańskiego, który odniósł triumf jako Mazurkiewicz.

Krotochwila ta w niczem nie traciła myszką, świetnie zbudowana, o doskonałej ekspozycji i żywych satyrycznych momentach, kipiała życiem, zawstydzając niejedną fabrykatę francuską.

Na całość doskonałą złożyli się wszyscy artyści, a więc: Pillerowa i Szang - Andruszewska, Czajkowska, Debicka (kapitałny łobuz Kazio), Kwiatkiewiczowa (świetna — jak zwykle), Rowińska, Rasiński, Zabielski, Kalfowski i inni.

H. Cepnik ujął w słowie wstępnie treść i plastycznie znaczenie Dobrzańskiego dla kultury i sceny. — J. Geszwind.

OD ADMINISTRACJI

Czas odnowić prenumeratę na CZERWIEC

przesłanymi czekami na P. K. O. Nr. 153.215.

Zalegających z prenumeratą P. T. Abonentów upraszamy o rychłe wyrównanie zaległości by nie spowodować wstrzymania wysyłki pisma.

Odezwa Naczelnej Rady Harcerskiej Związku Harcerstwa Polskiego.

Warszawa, 1 czerwca.

Harcerze!

Naczelna Rada Harcerska wzywa Was, byście w tragicznych chwilach przeżywanym przez Najjaśniejszą Rzeczpospolitą trwali niezłomnie i twardo przy przyrzeczeniu i prawie harcerskim.

Harcerze! Przyrzekaliście: „Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Ojczyźnie, nieść pomoc bliźnim, być posłusznym prawu harcerskiemu”.

Służbę Bogu i Ojczyźnie najlepiej wypełnicie, zachowując spokój i karność w szeregach harcerskich, hart i pogodę ducha, jako wyraz wiary w Boga, w triumf Dobra i Prawdy i we własne siły.

Pamiętajcie: w jakichkolwiek okolicznościach życia się znajdziecie zachowujcie Waszą wewnętrzną czystość i prawość, jedynie wyższe nakazy moralne mogą być dyrektywą Waszego postępowania.

W brańbójczych walkach jeśli by takie kiedykolwiek jeszcze nastąpiły — udziału nie weźmiecie.

Zawsze służycie całej Polsce.

Pomoc samarytańską i ofiarną pomoc bliźnim zawsze i wszystkim nieść winniście.

Komendantki i komendanci! Naczelna Rada Harcerska wzywa Was, byście ideały harcerskie i odpowiedzialność za powierzoną Wam młodość harcerską stawiali ponad swo-

je sympatie ku tym, czy owym grupom partyjnym.

Polska przeżywa chwile ciężkie i trudne.

Pamiętajcie, że Ojczyźnie naszej mogą grozić jeszcze inne kleski: burza rozkładu bolszewickiego i najście wroga na granice nasze, czemu z całą mocą ideologii harcerskiej i czynu przeciwstawić się musimy.

Czuwajcie!

Naczelna Rada Harcerska.

Wręczenie Orderu Polonia Restituta Teofilowi Trzczańskiemu.

Kraków, (Tel. wł.)

Uroczyste wręczenie orderu Polonia Restituta znakomitemu dyrektorowi Teatru Teofilowi Trzczańskiemu odbędzie się w tych dniach. Uroczystość ta połączona będzie z bankietem pożegnalnym, gdyż dyr. Trzczański opuszcza Kraków. Literaci i dziennikarze wezmą w tej uroczystości udział.

Teofil Trzczański, którego tak gorąco pragnie pozyskać Lwów, jest jedynym dyrektorem Teatru poza Warszawą, który za swoje wielkie zasługi na polu teatralnym otrzymał to wielkie odznaczenie. — (Przyp. Red.)

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Z sali koncertowej.

Koncert żyd. Tow. art.-lit. - Koncert Chóru Techn.

Lwów, 3 czerwca.

Po długiej przerwie orkiestra pod batutą dr. N. Hermelina wystąpiła z koncertem symfonicznym, tym razem pod zmienioną nazwą orkiestry „Żydowskiego Towarzystwa artystyczno-literackiego”. W skład programu wchodziły: uwertura Glucka do op. „Alceste”, IV. symfonia Mahlera, Korngolda: „Pieśń taneiczna pieroła” z op. „Zamarłe miasto” i R. Straussa, motywy taneiczne z op. „Kawaler z różą”.

Brzmienie orkiestry teatralnej, zasłonej w tym wypadku członkami Żyd. Towarzystwa było wydatne i ustosunkowane. Staranność grających była widoczna. Że mimo to wkraśli się usterki i niedokładności, policzyć to można na karb mniejszej zapewne ilości prób. Jest jednak inny zarzut, nie dający się usprawiedliwić brakiem prób, a mianowicie brak dokładności dynamicznej. Nie zauważyłem realizacji znaków *fp*, lecz grano te epizody wyłącznie *f*, nie było również załamania dynamicznych, odpowiadających znakom *f* > < które u Mahlera grają ważną rolę.

Nie można również zaakceptować bez pewnych zastrzeżeń temp podanych przez dr. Hermelina.

W ostatniej części symfonii powodem rozwleknięcia była solistka, śpiewająca za mało rytmicznie.

Pozatem całość czyniła korzystne wrażenie i świadczyła o sumiennych przygotowaniach dyrygenta.

W czasach, w których tak trudno o koncerty symfoniczne należy powitać z zadowoleniem każdy wysiłek, dający sposobność usłyszenia dzieł orkiestralnych w licznej obsadzie i można tylko zachęcić do kontynuowania koncertów. Solistką koncertu była p. Karpowa, która swym muzykalnym i wydatnym (lecz nie dość rytmicznym) śpiewem zdobyła sobie aplauz publiczności.

*

Powodzeniem cieszył się koncert Chóru Technicznego. Układ progra-

mu nie zdradzał wyższego planu a przedstawiał się jako szereg utworów polskich i obcych o charakterze popularnym. Wykonano m. i. Bartha „Zaszumił las”, Bucłka „Mała Hanka”, Leszczyńskiego „U młynarza Marcina”, Wolfsthal „Dziad i baśka” i „Dwie dole” (kompozycje bardzo serdecznie oklaskiwane), oraz utwory Foerstera, Mozarta, Griega etc.

Interesująco brzmiały opracowania pieśni lud. tatarskich J. Leszczyńskiego na solo altowo-mezzosopranowe i chór męski.

Wierny dawnym tradycjom Chór Techn. śpiewał czysto i rytmicznie a także cieniował, bacząc pilnie na znaki dyrygenta. Chór wystąpił w niewielkim komplecie, lecz równowaga poszczególnych głosów była na ogół zachowana. Dyrygował z temperamentem karykalmistrz J. Leszczyński.

Urozmaiceniem wieczoru był występ p. art. oper. Pastówny, która odśpiewała bardzo muzykalnie i z uczuciem wspomniane dwie pieśni ludowe tatarskie oraz dwa fragmenty z op. Joteyki „Król Zygmunt August”. Śpiewaczkę oklaskiwano serdecznie.

Dr. A. Sottys.

Okruchy.

CHEMIA POLITYCZNA.

Jak w chemicznej pracowni, tak w Sejmie, [w Senacie] różne wprowadzie „zasady” lecz i „kwasy” [macie]. Od kwasów tych, jak świadczą o tem świeże [dzieje], choć powinny być kwaśne, życie nam gorz- [knieje]. Lecz uczyłem się w chemji, że zasadę [z kwasem] potrafi dobry chemik w sól połączyć [sem...]. Złączcież mężowie stanu, państwowi chemicy [micy] tak zasady i kwasy lewicy, prawicy, (skoro na czele państwa jest chemik z [wodu]) by powstała „sól ziemi” z tego dla narodu. Zeter.

—oo—

Odznak „Kurjera Lwowskiego” z 4 6 z6.

Z nad Ikwy i Horynia.

(Korespondencja „Kurjera Lw.”)

Krzemień, w maju.

Dwie są rzeczy, bez których Krzemień byłby na zewnątrz tylko rozsypanem w kotlinie zbiegowiskiem domków bez ładu, składu i gustu, chociaż z jakimiś resztkami dawnych dworców polskich, a duchowo miasteczkiem nieciekawem, o ludności przeważnie żydowskiej i charakterze przeżartym narzuconym mu przez wiek z górą ruscycyzmem. Osobliwości te — to góra królowej Bony i Liceum Krzemienieckie.

Stromy stok i szczyt ruiny zamku na szczycie wydają się jakby twierdziły marzeń o przeszłości i o stoją ducha romantyzmu, którego pierwsze natchnienia czerpał stąd młodzieńczy Juliusz Słowacki. Góra Bony... Dlaczego właśnie Bony, a nie Kingi albo Jadwigi? Sprawdzenie do Polski kalafiorów nie było taką znowu niezapomnianą zasługą, by wdzięczna ludność uczynić miała po wielki dumny, kamienny szczyt pomnikiem nieubliwanej

królowej - cudzoziemki, która nawet nigdy w te strony nie zaglądała. Imię Bony złączył z Krzemieniem Zygmunt Stary, wzbogaciwszy miastem wołyńskim wiano pięknej małżonki. A zamek — ho! ho! już wtedy był zgrzybiały, skoro pierwsze podwaliny kładli pod nim pono normandzcy korsarze.

Pośród szaro - czerwonej szachownicy dachów, jaka dziwnym układem pociąga oczy obserwującego je z góry turysty, może w oczekiwaniu na pomysłowego malarza przyszłości — odznaczają się dwie białe, bliźniacze wieże na słońcu wzgórza naprzeciw zamku. Dzieńto Czackiego i Kollataja. Oświaty i kultury polskiej warownia kresowa. Chwała i nadzieja Polski porozbionowej. Siedlisko świętych profesorów i jeszcze świetniejszych uczniów. Liceum Krzemienieckie...

Czym było niegdyś — przed stu laty — mówią żywoty i czyny mężów, którzy w nim się kształcili, mówią zresztą „Ateny Wołyńskie” Michała Rolliego. Zobaczony jednak czem jest dzisiaj. Zamknięty przez rząd rosyjski po powstaniu 1831 r., został zakład wskrzeszony przed sześciu laty przez Józefa Piłsudskiego jako Naczelny Wódz, który rozkazem z dnia 27 maja 1920 po-

wołał do życia na nowo Liceum Krzemienieckie i oddał mu do użytku znaczne obszary leśne i rolne. Dzięki temu uczelnia utrzymuje się sama a raczej z dochodów, które jej niosą rozległe dobra i w ciągu lat kilka zdołała już rozrósć się, rozwinąć i ustalić. Uczy się tu młodziak męski i żeński, w niektórych klasach nawet koadukacyjnie. Gimnazjum i seminarium nauczycielskie, średnia szkoła handlowa i niższa ogrodnicza w Krzemieńcu wraz z internatami, oraz szkoła rolnicza w Białokrynicy i szkoła gajowych w Suraju, które również należą do agendy Liceum — oto dorobek kilkuletniej, wytrwałej organizacji. Dziś Krzemieniec jest znowu ośrodkiem oświaty i kultury, znowu ogniskuje się w nim życie narodowe i intelektualne a nawet towarzyskie miasteczka i powiatu. Co więcej Liceum Krzemienieckie daje początek społeczeństwu jeszcze w kolebce przemysłowi Wołynia: utrzymuje szereg tartaków, młynów, wapiarek, cegielni w okolicy, posiada własną elektrownię i szereg warsztatów rekonstrukcyjnych.

Mówiąc o budzącem się życiu wołyńskiej krainy, trudno nie wspomnieć o pracy kulturalnej i gospodarczej Sejmiku powiatowego, któ-

ry na ugorach zaniedbanej dzielnicy świeżo zasiewa ziarno. Praca ta idzie w duchu racjonalnym i demokratycznym, ku wielkiemu zgorzaniu tęskniących za magnacką świetnością dawnej Rzeczypospolitej. Stary zamek w Wiśniowcu, bogata siedziba Korybutów i Mniszchów, twierdza obronna z czasów napadów tatarskich, tureckich, kozackich, zamieniony został na szkołę rekonstrukcyjną, szpital i sierociniec. W salach, pamiętnych zaręczynami Maryny z Dymitrem Samozwańcem, rozgościły się dzieci proletariatu i chłopsztwa. Ale cokolwiek — nawet najzaciętszy konserwatysta nie ma już czego w zamku wiśniowieckim żałować. Ostatni właściciel rezydencji, Moskał Demidow, ogłosił ją ze wszystkich magnackich wspaniałości, a wojna dokonała reszty. Jedyną pamiątką po możnych panach Wiśniowca, tafelki fajansowe, ozdobione szafirowymi rysunkami, które wylóżone są sale zamku powędrują prawdopodobnie na Wawel.

Jedynie mury zamkowe zostały, jak były. I szum starych lip parkowych — i niebieskie fale leniwego Horynia, rozlewające się u stóp zamkowego pagórka wśród zielonych szuwarów...

Michalina Hausnerowa.

Skrzynka na listy.

Errare humanum est...

(O kulturę łacińską...)

Lwów, 2. czerwca.

Dnia 26. z. m. około godziny 17 kupiłem w aptece p. D(obrańskiego) przy ul. Akademickiej lekarstwo za 9.20 zł.

Recepta była pisana na maszynie, co wykluczało pomyłkę, a przeznaczona była pro usu interno, co po polsku znaczy: (jeśli mnie pamięć nie myli) „dla użytku wewnętrznego”.

Zamiast tego dał mi p. aptekarz środek, na którego zewnętrznej etykiecie przeczytałem — na szczęście przed spreparowaniem — (o zgrozo!) „Für rektalen Verbrauch.” Pomyłka — rzecz jasna — ale fatalna!! Nietylko dlatego, że nie jest to jedno, coś zażyć per os i per rectum i też nietylko dlatego,

że trudno by przyszło człowiekowi przez usta skonsumować coś, co jest ciężko strawne... przez lewatywę! Ale także i dlatego, że można się czuć obrażonym na honorze, gdy się komuś głowę i usta zamienia z równie ważną, ale mniej szlachetną częścią korpusu.

A nie w ostatniej mierze dlatego — że można się otruć na śmierć.

Rzekomo nowa ustawa przewiduje dla wszystkich zawodów „inteligentnych” 8 klas gimnazjum, a nie tylko 6 — jak w pewnych kategoriach bywało dawniej. Cóż z tego, kiedy mocno zredukowano naukę łaciny...? O cześć wam panowie — gnębiciele „rektalnej” kultury...!!

L.

L.

L.

Wystawa „mieszkanie i światło”.

Warszawa, (Tel. wł.)

Otwarcie krajowej wystawy Związku miast polskich „mieszkanie i światło” nastąpi 19. b. m. w Warszawie w salach Rady miejskiej. Wystawa trwać będzie od 19 do 29 b. m. Wystawa dzieli się na 2 etapy. Uchwalono urządzić w Warszawie wystawę krajową, na którą złożą się ekspozycje miast: Warszawy, Lwowa, Poznania, Łodzi, Lublina, Grudziądza, Częstochowy, Radomia, Piotrkowa i Wejherowa, które zgłosiły udział w wystawie. Będą też ekspozycje związków architektów, Minist. Robót publicznych i poszczególnych architektów.

Po zamknięciu wystawy w Warszawie, przewieziona będzie wystawa przez lipiec i sierpień do tych miast, które się zgłoszą. Między 5 a 12 września wystawa przywiezio-

na będzie do Lwowa na czas trwania Targów wschodnich, następnie do Wiednia jako sekcja polska na międzynarodową wystawę mieszkaniową w czasie od 14. do 19-go września 1926. Z Wiednia przewieziona zostanie wystawa do Poznania na czas trwania wystawy ogrodniczej, jaka Poznań urządza w czasie od 23 września do 7 października b. r.

Z Wiednia wróci wystawa polska wzbogacona ekspozycjami zagranicznymi wystawy wiedeńskiej i tu będzie drugim etapem wystawy która jako międzynarodowa będzie wprawdzie otwarta w Poznaniu razem z wystawą ogrodniczą, poczem w październiku będzie przewieziona do Warszawy, gdzie nastąpi ponowne otwarcie międzynarodowej wystawy „mieszkanie i światło”.

TOWARZYSTWO HISTORYCZNE.

Lwów, 3. czerwca.

Polskie Towarzystwo Historyczne (Oddział Lwów) odbyło swe miesięczne zebranie naukowe w dniu 29. maja b. r. Przedstawił na niem swą pracę Dr. Kazimierz Hartleb p. t. „Z dziejów peregrynacji polskich w w. XVI.”

Prelegent przedstawił i omówił odnaleziony najstarszy dziennik podróżny Jana Tarnowskiego, późniejszego hetmana w. kor. i kasztelana krakowskiego z podróży do ziem św. Djarjusz zawiera opisy miejsc zwiedzanych, opis kraju samiego, i szczegółów opis góry Synaj, wreszcie obrządek pasowania na rycerza grobu św. Pisany jest po łacinie. Część II. pisana po polsku, przyczem na plan pierwszy wybijają się epizody z życia i przejsów św. Katarzyny.

Prelegent zajął się szczegółowym rozbiorem samego zabytku i oceną jego wartości.

W r. 1582 do 4 odbywał podróż do ziem św. i Egiptu Mikołaj Krzysztof Radziwiłł zw. Sierotka. Pozostawił on szczegółowo opracowany djarjusz dopiero obecnie wydany.

W dyskusji zabierali głos: prof. Zakrzewski, Dyr. Barwiński i prelegent.

Nauczycielskie kursy wakacyjne w Pucku.

Stowarzyszenie Chrześcijańsko-Narodowego nauczycielstwa szkół powszechnych organizuje szereg kursów wieczornych i korespondencyjnych, przygotowujących do składania w charakterze eksternów egzaminów przy Wyższym Państwowym Kursie Nauczycielskim. Między innymi jest typ kursu, oparty na samokształceniu i trzech 4-ro tygodniowych kursach wakacyjnych. W r. b. kurs humanistyczny, poświęcony językowi polskiemu i historii odbędzie się między 26 lipca — a 21 sierpnia w Pucku nad Bałtykiem. Informacji udziela Zarząd Główny Stowarzyszenia Chrz. Nar. nauczycielstwa szkół powszechnych w Warszawie ul. Senatorska Nr. 19.

84% BUDŻETU PAŃSTWOWEGO W AUSTRII NA PŁACE URZĘDNIKÓW.

Wiedeń, (Tel. wł.)

Kancelerz dr. Ramek oświadczył delegacji urzędników państwowych, domagającej się podwyżki płac, że obecna sytuacja gospodarcza Austrii absolutnie na to nie pozwala. Dr. Ramek twierdził, że 84% budżetu wydaje Austria na płace urzędników i że tylko mała część budżetu obróconą być może na inwestycje. Rząd odrzucić musi żądanie urzędników, aby co kwartału wypłacano jako zasiłek płacę półmiesięczną. Dziś zbierze się komisja komitetu wykonawczego urzędników celem zajęcia stanowiska wobec odmowy rządu.

Dzieci spekulantami.

Lwów, 3 czerwca.

Miasto Calgary w kanadyjskim stanie Alberta upiło się, o ile można tak powiedzieć, naftą. W pobliżu miasta znajdują się liczne kopalnie ropy, a liczbie ich odpowiada ilość towarzystw naftowych. Nafta jest tam wszystkim — mówi się tylko o naftcie, wacha się tylko naftę, obraca się wyłącznie naftą i żyje się z nafty. Akcje przechodzą z rąk do rąk. Każdy „robi w naftcie”.

Manja ta opanowała nawet działalność szkolną, która wydaje swe „kieszonkowe” na spekulacje naftowe, polując przede wszystkim na akcje nowej emisji. Przed kilku tygodniami rozegrał się na tem tle w Calgary wielki skandal w światku szkolnym. Pewien dziesięcioletni chłopiec zapewniał swych kolegów, że jego „stary” w krótkim czasie założy wielkie przedsiębiorstwo, które przyniesie olbrzymie zyski. Położenie terenów naftowych musi być ze względów konkurencyjnych trzymane w tajemnicy, jednak on

może zdradzić, że źródła zostały odkryte i produkować będą miesięcznie 16 tysięcy cystern. Chłopcy mogą złożyć tylko mały udział, a przy efektywnem założeniu towarzystwa będą mieli pierwszeństwo. Dzieciaki rozpałiły się do tej sprawy i już widziały się kreuzami naftowymi. Na dziedzińcach szkolnych powstały giełdy i każdy darował, co miał, a dziesięcioletni protagonist zgarbiał mnóstwo pieniędzy.

Tak było kilka miesięcy. Gdy jednak dzieci przez dłuższy czas nie miały o stanie interesów żadnej wiadomości, zaczęły się niepokoić. Wtedy wyszło na jaw, że w obietnicach tych nie było ani słowa prawdy. Wydalono oszusta ze szkoły i wszczęto dochodzenia, czy ojciec nie był w porozumieniu z synem. Nie ustalono dotychczas, co chłopiec zrobił z otrzymanymi pieniędzmi i nie jest wykluczone, że dał je ojcu, który jest zbankrutowanym spekulantem.

Nowa placówka sportowa.

Lwów, 3 czerwca.

Koło lwowsk. Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej, realizując swoje cele statutowe i w porozumieniu z Wydziałem Wychowania Fizycznego i przysposobienia wojskowego M. S. Wojsk. otwiera w pierwszych dniach czerwca br. szkołę gimnastyczno-wychowawczą. Uruchomienie będą na razie kursy wychowania fizycznego, przeznaczony w pierwszym rzędzie dla młodzieży akademickiej, szkół średnich i dla tych, którzy zechcą się oddać pracy instruktorskiej i trenerskiej w obrotach przysposobienia wojskowego, hufcach harcerek itp. Kursy obejmować będą teoretyczną i praktyczną naukę: gimnastyki szwedzkiej systemu Linga i duńskiej systemu Bockha, szermierki, grenadierki i boks. Kierownictwo spoczywa w rękach znanego nauczyciela gimnastyki i boks. Władysł. Dubniaka, co daje jej uczestnikom gwarancję należytego wykształcenia. Ze szkołą gimnastyczno-wychowawczą Związku Podoficerów Rezerwy połączył się i Lwowski Klub Bokserski, którego dotychczasowy lokal mieścił się przy ul. Zielonej 1. 7.

Wpisy członków przyjmuje i wszelkich informacji udziela sekretariat Związku Podoficerów Rezerwy przy ul. Mochnackiego 6, I. p. codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 5-8 popoł.

Kurjer literacki.

Dr. Paszkudzki: „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921”, Książnica-Atlas, 1926. Prosty i jasny wykład nauki o Państwie opracowany źródłowo, a ujęty w formę praktyczną. „Komentarz” z pożytkiem może służyć szkole, a pozatem każdemu obywatelowi, który chce świadomie spełniać obowiązki swe względem Państwa, wykorzystać swe prawa. Gorąco należałoby książkę znaleźć przy „Nauce o Polsce współczesnej”, wychodząc z założenia, że w życiu człowiek spotyka się z ustawą a nie z podręcznikiem. Szata zewnętrzna staranna, zaleca książkę i uzupełnia ogólne korzystne wrażenie.

Scena i ekran.

Wydzierżawienie dwóch teatrów miejskich w Warszawie. Dyrekcja teatrów miejskich wypowiedziała pracę wszystkim pracownikom teatru im. Bogusławskiego i Letniego z terminem trzymiesięcznym. Magistrat zamierza wydzierżawić teatry te prywatnemu konsorcjum.

Ze świata.

+ Tragedja rodzinna. W miejscowości Hohenschönhausen koło Berlina, kupiec Rittershausen po sprzeczce z żoną zastrzelił ją, a następnie dziecko, poczem odebrał sobie życie. Rittershausen wraz z dzieckiem zginęli na miejscu, a żonę w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala.

+ Wilhelm Vazsonyi. W Badenie pod Wiedniem zmarł b. węgierski minister sprawiedliwości Wilhelm Vazsonyi, jeden z wybitnych działaczy liberalno-demokratycznych. Przez długie lata był posłem na sejm węgierski. Ojcem jego był nauczyciel żydowski w Sümeg na Węgrzech. Zmarły propagował asymilację żydów węgierskich. Był jednym z wybitnych adwokatów budapeszteńskich.

+ Śmierć metropolity Tichona. W Moskwie zmarł metropolita Tichon Uralski, wybitny hierarcha prawosławny, który zachował wierność cerkwi prawosławnej i nie brał udziału w ruchu żywej cerkwi.

+ Odkrycie nowych pokładów węglowych w Rosji. W pektorskim okręgu natrafiono na pokłady węglowe, które podobno przewyższają zagłębie węglowe nad Donem. W najbliższym czasie nastąpić ma uruchomienie kopalni.

COOLIDGE PRZECIW NADUŻYCIOM PROHIBICYJNYM.

Nowy Jork, 6. (AW). Prezydent Coolidge zarządził dwukrotne zwiększenie liczby urzędników, których zadaniem ma być baczenie na ścisłość wykonywania ustaw prohibicyjnych. Zarządzenie to jest — zdaniem tubyjszych kół politycznych — wskazówką co do stanowiska, jakie zajmie Coolidge jako kandydat na prezydenta republikańskiej większości przy nadchodzących wyborach w roku 1928.

Czytajcie

„KURJERA LWOWSKIEGO”

Akt zaprzysiężenia.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 2 czerwca.

Dziś odbyła się narada w sprawie ostatecznego ustalenia miejsca odebrania przysięgi od Elekta prof. Mościckiego. Wbrew pierwotnym przypuszczeniom, akt zaprzysiężenia odbędzie się nie na Zamku królewskim, lecz w Sejmie, gdyż — jak się okazało — sala zamkowa jest zbyt szczupła. W sprawie tej odbył premier Bartel szereg konferencji z p. Marsz. Ratajem, członkami rządu oraz przedstawicielami władz war-

szawskich. W uroczystości zaprzysiężenia weźma udział oprócz obydwu Izb ustawodawczych, rząd, korpus dyplomatyczny, prasa oraz zaproszeni goście.

Prezydent Mościcki nie zamieszka w Belwederze, lecz na Zamku królewskim. Zarządca gmachów państwowych, prof. Skórewicz, poczynił już wstępne zarządzenia celem przygotowania odpowiednich apartamentów.

W piątek Gabinet poda się do dymisji.

Niewzłocznie po zaprzysiężeniu Elekta, w piątek jeszcze gabinet prof. Bartla poda się do dymisji i — jak słycać — prem. Bartel będzie nalegał na przyjęcie dymisji. Mimo to jednak, wedle panującej tu opinii

Prezydent dymisji nie przyjmie. — Jest pewnym, że obecny kierownik ministerstwa spraw zagranicznych, p. August Zaleski otrzyma nominację na ministra tego resortu.

—XOX—

Poznańskie wraca pod sztandar ładu i prawa.

Poznań, 2. 6. (PAT.) Prawicowy organ agrariuszy wielkopolskich „Dziennik Poznański“ w artykule p. tyt. „Na nowej drodze“ pisze: Z chwilą wyboru nowego Prezydenta trzeba rzucić zastaną na przeżycia ostatnich dni kilkunastu. Naszym obowiązkiem jest wynieść z tego ciężkiego dnia jak najwięcej nauki i doświadczenia i jak najumiejtniej wyzyskać je na przyszłość. Natomiast w rekryminację wszelkiego rodzaju należy wdawać się jak najmniej.

Gdy z pod fali zamętu grunt znów się wyłonił, Wielkopolska ciąga się pod chorągiew prawnego

ładu kraju, gotowa uszanować i bronić go w miarę swoich sił i możliwości, jak to czyniła dotąd.

Narodowo - demokrat. dziennik: „Orędownik Wielkopolski“ kończy swój artykuł pod tytułem: „Przed przyszłością“ następującymi słowami: „Pan Mościcki jest nie tylko uczonym, którego imię ma dobry dźwięk na szerokim świecie, jest on poza tym człowiekiem praktycznym i wysoce zasłużonym.

Możemy zatem mieć do niego zaufanie, że krytycznym okiem potrafi objąć cały nasz mechanizm państwowy i potrafi wyczuć, co jest potrzebne dla jego uzdrowienia.

—EX X—

Projekt noweli do ustawy uposażeniowej.

Warszawa, 2. 6. (PAT.) Rada ministrów, na posiedzeniu w dniu 2-go czerwca b. r. uchwaliła projekt noweli do ustawy o uposażeniu funkcjonariuszy cywilnych i wojsko-

wych, oraz projekt ustawy przedłużającej moc rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o lichwie pieniężnej.

POSTULATY SAMORZADOWE LEWICY.

Warszawa, 2. 6. (PAT.) W kulturach kraja pogłoski, że stronnictwa lewicowe: P. P. S., Stronnictwo Chłopskie, Wyzwolenie i Klub Pracy — zamierzają wystąpić ze wspólną deklaracją, domagającą się przyznania mniejszościom narodowym na kresach pewnej formy samorządu politycznego.

DEMENTI KLAMLIWYCH PO-GŁOSEK.

Warszawa, 2. 6. (PAT.) Gabinet Ministerstwa spraw wojskowych komunikuje: W niektórych pismach pojawiła się wiadomość, że ks. prałat Tokarzewski, kapelan oddziałów przybocznych b. Prezydenta Rzeczypospolitej w czasie zajść majowych strzelał do żołnierzy, walczących po stronie przeciwnej. Dokładne zbadanie sprawy wykazało, że wiadomość ta jest nieprawdziwą.

ARMJA OKUPACYJNA W NADRENJI.

Berlin, 1. 6. (AW.) Według statystyki ministerstwa terenów okupowanych, w Nadrenji znajduje się ogółem 88 tysięcy żołnierzy państw obcych, z tego 77.300 żołnierzy francuskich. Reszta przypada na oddziały belgijskie i angielskie.

OLBRZYMI POŻAR SZYBU NAFTOWEGO.

Bukareszt, 2. 6. (AW.) W pobliżu Łocji wybuchł olbrzymi pożar ropy naftowej w szybie należącym do Twa „Romana“. Szyb zajął się wskutek uderzenia pioruna. Siup ognia sięga wysokości dwudziestokilku metrów. Szyb dostarczał dziennie 30 wagonów ropy. Wobec przewidywanej długotrwałości pożaru, rozpoczęto budowę kanału podziemnego, dla zbliżenia się do miejsca pożaru.

W AUSTRII GROZI STRAJK NAUCZYCIELI SZKÓŁ ŚREDNICH.

Wiedeń, (Tel. wł.) Odbył się tu zjazd delegatów nauczycieli szkół średnich, na który przybyli delegaci z całej Austrii. Obrady trwały od godziny 9-tej rano do 8-mej wieczorem. Jednogłośnie ustalono domagać się podwyżki płac.

Postawiono ultimatum do 5 czerwca br. Gdyby do tego czasu żądania nauczycieli nie zostały uwzględnione, zagrożono strajkiem. Spodziewają się, że Ministerstwo Oświaty w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podwyższy uposażenia nauczycieli w ramach możliwości.

Ważna koncesja turecka dla polskiego przemysłu spirytusowego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 2 czerwca.

Korespondent Wasz dowiaduje się, że dziś p. Dmochowski podpisał imieniem zrzeszenia polskich organizacji rolniczych, a mianowicie: „Zachodnio - polskiego Zjednoczenia Spirytusowego“ w Poznaniu, „Polskiego Zrzeszenia Spirytusowego“ w Warszawie i „Związku Przedsiębiorców Gorzeł Rolniczych“ we Lwowie — umowę z rządem tureckim w Angorze, wedle której wymienione organizacje otrzymały długoletnią koncesję na eksploatację monopolu spirytusowego i napojów wysokowych w Turcji.

Na podstawie tej koncesji powstanie tureckie Towarzystwo Akcyjne, w którego kapitale zakładowym weźmą udział wymienione zrzeszenia polskie, uzyskując tym samym odpowiedni wpływ.

Umożliwienie dojścia do skutku

tej koncesji, mającej domiosłe obustronne znaczenie gospodarcze, należy zawdzięczać przychylnemu stanowisku rządu tureckiego oraz naszych czynników rządowych, a w pierwszym rzędzie ministerstwa spraw zagranicznych i ministerstwa przemysłu i handlu. We finansowaniu przedsięwzięcia weźmie ponadto udział życzliwy Polsce kapital zagraniczny.

Należy zaznaczyć, że dojście do skutku tej koncesji poprzedziły długotrwałe rokowania i uchwalenie ustawy o monopolu spirytusowym przez parlament turecki.

Uzyskanie tej koncesji ma olbrzymie znaczenie dla

ekspansji eksportu polskiego i odbije się niezawodnie bardzo korzystnie na polskim bilansie płatniczym.

—XOX—

Widmo dżumy w Europie.

Konstantynopol, 2. 6. (PAT.) Stwierdzono tu wypadki dżumy. —

Przedsięwzięto niezbędne środki zapobiegawcze.

Gen. Malczewski w Wilnie.

Wilno, 2. 6. (AW.) Onegdaj przywieziono tu internowanego byłego ministra wojny gen. Malczewskiego. Został on uwięziony wspólnie z gen. Rozwadowskim, Zagórskim i Jazwińskim.

GLUPIE ŻARTY PP. POSŁÓW.

Warszawa, 2. 6. (AW.) Wśród kartek nieważnych, oddanych wczoraj w Zgromadzeniu Narodowym, 21 kartek zawierało nazwisko posła Fiderkiewicza, 2 Łańcutkiego, na jednej z nich znajdowały się słowa: Precz z Prezydentem — niech żyje republika rad, 1 zawierała nazwisko Trockiego, 1 generała Fenga, 1 „Szcze ne wmerła Ukraina“, 1 niech żyje król Józef Piłsudski, 1 kartka „lalka polskiego Mussoliniego“. Napisy te, starające się tendencyjnie obniżyć powagę Zgromadzenia Narodowego, pochodziły od grupy posłów komunistycznych i półkomunistycznych.

WAŻNA KONFERENCJA GOSPODARCZA.

Paryż, 2. 6. (PAT.) W Szwajcarii ma się zebrać konferencja przedstawicieli ciężkiego przemysłu Niemiec, Francji, Belgii, Austrii, Polski i Czechosłowacji. Przedmiotem konferencji będzie sprawa zorganizowania produkcji i podziału rynków zbytu w Europie środkowej i na Bałkanach.

2.800 ZABITYCH.

Rangoon, 2. 6. (PAT.) Urzędowo donoszą, że liczba zabitych podczas ostatniego orkanu wynosi 2.800 osób.

ORKAN W BANACIE.

Belgrad, (Tel. wł.) W Werszec, w Banacie, nastąpiło wielkie oberwanie się chmur, którego ofiarą padło kilka osób. Komunikacja przerywana. Szkoda bardzo znaczna, gdyż wylewy zniszczyły nie tylko zbiory, lecz także wiele bydła.

TELEGRAM HOLDOWNICZY WOJEWODY ŚLĄSKIEGO.

Katowice, 2. 6. (PAT.) Pan wojewoda Biłski, wysłał następujący telegram do nowo wybranego Prezydenta Rzeczypospolitej p. Ignacego Mościckiego: Imieniem władz państwowych i naczelnych władz samorządowych województwa śląskiego, oraz wyrażając uczucia całej ludności ziemi śląskiej, składam Panu Prezydentowi, jako najwyższemu przedstawicielowi Majestatu Rzeczypospolitej głęboką część i hold. Z temi uczuciami łączymy życzenia pomocy Bożej w pracach państwowych dla osoby Pana Prezydenta, oraz zapewnienia, że ludność Śląska, mając w pamięci żywy przykład twórczej pracy Pana Prezydenta w nieustających wysiłkach w zgodnej pracy widzi szczęście i potęgę zjednoczonej Ojczyzny. — Biłski w. r. Wojewoda śląski i przewodniczący Rady wojewódzkiej.

BURZA W SEJMIE PRUSKIM.

Berlin, 2. 6. (PAT.) W sejmie pruskim doszło dziś, w czasie obrad nad budżetem ministerstwa finansów do burzliwych zajść w związku ze sprawą wywłaszczenia b. panujących. Poseł niemiecko-narodowy von Rohr zarzucił ministrowi sprawiedliwości, że wiadomości urzędowych używa on do tego, aby występować przeciwko książętom. (Polityka uprawiania zbrodni musi być przez partię niemiecko - narodową odrzucona. Na ataki te minister sprawiedliwości odpowiedział w ostry i stanowczy sposób. Oświadczył on, że majątki, które dawniej należały do korony, były i są właściwie majątkiem państwa. Słowa te wywołały szalone wzburzenie na prawicy, tak, że nie słyszano przemówienia ministra, który dopiero po dłuższej chwili mógł mówić w dalszym ciągu, zaznaczając, że jako minister pruski uczynił wszystko, aby nie uszczuplać praw majątkowych swego państwa.

Zapisujcie się do Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Kurjer ekonomiczny.

GIELDA LWOWSKA.

Sytuacja na targu akcyjnym nieustalona. Akcje częściowo lekko wyżkowe, częściowo utrzymane.

Podrożały: Chodorów, Browary i Tespy.

Popyt przy braku oddawców na: P. Naftę, Górkę, Oikosa, Niemojowskiego (0.21), Zieleniewskiego (9.40) i Lokomotywy (0.7).

Z papierów procentowych poszukiwano 8-procentowe listy zastawne Banku Rolnego.

Tendencja chwiejna. Usposobienie wyczekujące. Kurs dolara utrzymuje się mniej więcej na wysokości 11.05 — 11.08.

Kotowane: Hipoteczny 0.54, 0.55; Przemysłowy 0.09 i pół, 0.09; Browary 9.50, 9.60; Chodorów 57; Chybie 3.10; Gazolina 1.65, 1.70.

GIELDA ZBOŻOWA.

Obroty w życie w ramach dotychczasowych notowań. Za pszenicę nowego zbioru z terminem 15 września 1926 płać 36 zł. loco Podwołoczyska. Za żyto nowego zbioru płać 22.25 zł. paritat Tarnopol. Tendencja utrzymana. Usposobienie spokojne.

Pszenica krajowa biała 50.50 — 51.50 zł.; Pszenica krajowa czerwona 52 — 53 zł.; Żyto małopolskie 29 — 30 zł.; Owies małopolski 34.25 — 35.25 zł. — Ceny szacunkowe.

Kurjer Radjowy

PROGRAM RADJOKONCERTÓW na dziś:

Warszawa (480). Godz. 17. Odczyt z działu „Higijena - medycyna“ p. t. „Zdrowie narodu, prohibicja i alkoholizm“ dr. A. Fruchtmanna, odczyta p. A. Kaszyn. — Godz. 20.30. Koncert instrumentalno-wokalny, poświęcony muzyce czeskiej.

Rzym (425). Godz. 20.40. Wyjątki z operetki Kalmana: „Księżniczka czardasza“.

Wrocław (418). Godz. 19.50. „Rococo“, koncert fort., flet i recytacje.

Praga (368). Godz. 19. Transmisja z Teatru Narodowego w Pradze.

Paryż (1750). Godz. 21. Lekcja rachunkowości w języku esperanto. Posrebrzany drut do łączenia, oraz wszelkie części składowe dla radiotechniki do nabycia we firmie „Kinofot“, Lwów, ul. Trzeciego Maja 1. 11 A.

„NIE ORAŁ, NIE SIAŁ, A ZBIERAŁ“.

Lwów, 3 czerwca.

Wczoraj policja lwowska aresztowała niebezpiecznego oszusta, na polecenie N. Dworskiego, referenta okr. urzędu ziemskiego.

Onegdaj zgłosił się u p. Dworskiego Arnold Eck recte Karp, lat 54 (ul. Berka Joselowicza 20), z propozycją różnych dostaw. Za cenę przyjęcia oferty przyrzekł wyrobić znaczną pożyczkę w dolarach, oraz posadę dla syna p. Dworskiego. — Na rzecz tych dostaw wziął Eck znaczną zaliczkę, lecz dotychczas ani nie dotrzymał zobowiązań, ani też nie zwrócił zaliczki.

Wczoraj aresztowano go i oto okazało się, że jest to pospolity oszust, który naciągnął w ten lub inny sposób wiele ludzi.

M. i. zgłosiła się również z doniesieniem na niego Maria Hermanowicz, żona woźnego P. P.

OBROTY PRYWATNE.

Wczoraj tendencja znacznie niżkowa. Dolar spadł o 25 punktów. Obrót średni.

Dolary ameryk. 10.80 — 10.82; dolary kanad. 10.66 — 10.70; korony czeskie 0.26 — 0.26 i jedna czwarta; franki franc. 0.28 — 0.28 i pół; franki szwajc. 1.70 — 1.75; funty szterl. 46 — 47.

Złoto: 20 kor. 39.50 — 40.00; 20 frk. 37 — 38; 20 mrk. 45 — 46; 10 rubli 54 — 55.

Srebro: kor. austr. 0.80 — 0.84; 5 kor. austr. 4.20 — 4.30; flor. austr. 2.10 — 2.15; ruble 3.30 — 3.40; kop. za rubel 1.65 — 1.70.

KOMUNIKATY TARGU POZNAŃSKIEGO.

Poważna firma grecka z Salonik, interesuje się uzyskaniem reprezentacji na Grecję na następujące artykuły: materiały bawełniane i wełniane, materiały na ubrania męskie, wyroby powróźnicze, klej stolarski, farby, papier gazetowy, papier drukarski, parafina, karton, drzewo budowlane, przybory biurowe. Adres poda Miejski Urząd Targu Poznańskiego, Głogowska 42.

Eksport do Persji. Persja jest doskonałym rynkiem zbytku dla wszelkich wyrobów fabrycznych, jak również dla ziemiopłodów oraz przetworów rolnych.

Firma ze Smyrny interesuje się importem z Polski drzewa budowlanego. Bliższy adres udziela Miejski Urząd Targu Poznańskiego, Głogowska 42.

Szwajcarska fabryka instrumentów medycznych z Lozanny pragnie nawiązać stosunki z poważnymi i dobrze wprowadzonymi na polskim rynku firmami polskimi, któreby były skłonne przejąć jej reprezentację na Polskę.

—oo—

KURJER SPORTOWY.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W POZNANIU.

Poznań, jako ośrodek sportu lekkoatletycznego, zajmuje obecnie w Polsce drugie miejsce po Warszawie. Wyniki ostatnich zawodów w Poznaniu dowodzą, że różnica między Warszawą a Poznaniem staje się coraz mniejsza.

Bieg 100 mtr wygrał kpt. Dobrowolski w czasie 11.2 sek.

Bieg 110 mtr z płótkami: 1) Kobuzki 17.6 sek.

Bieg 800 mtr: 1) Schwarz 2 min. 09.3 sek. wynik najslabszy.

Bieg 5000 mtr: 1) Ratajczak 16 min. 47.2.

Skok w dal: 1) Zagacki 640 cm, 2) Dobrowolski 640 cm.

Skok w zwyz: 1) Dobrowolski 170 cm.

Skok o tyczce: Adamczak 3 mtr 43 cm.

Rzut kulą: por. Baran (Pogoń) 12 mtr 74 cm, nowy rekord Polski.

Rzut kulą oburącz: Urbaniak (Warta) 22 mtr 63 cm — nowy rekord Polski.

Rzut oszczepem: Urbaniak 53 metrów.

Rzut dyskiem: por. Baran 41 mtr. 99 cm — nowy rekord Polski.

Wyniki por. Barana świadczą o stałych jego postępach.

PILKA NOŻNA ZAGRANICĄ.

Budapeszt: Vasas-Törekves 7:5, Nemzeti-33FC 5:1 (3:1). MTK-Vi vo AC 0:0, MTG-PTC 3:1, Kispesti-III Kerá 3:2.

Praga: Slavia-Nürnberg 3:1, Nürnberg - DFC 2:1, Slavia - Virsovice 2:1, Ujpesti-Nuselsky 1:0.

Wiedeń: Slovan-Hertha 3:0 (2:0). Austria-Francia 4:1 (1:1).

BIEG „ILUSTROWANEGO KURJERA KRAKOWSKIEGO.“

Bieg uliczny, urządzony dorocznie przez „Il. Kurjer Krakowski“ zgromadził aż 140 zawodników. Bieg ten

wygrał zasłużenie, R. Sawaryn (Pogoń, Lwów) w czasie 13 min 47.10 sek. przed Motyką (AZS Kraków), Baranem, Zifferem i innymi.

Urządzenie biegów ulicznych jest niezdrowe, szczególnie kiedy robi się to w czerwcu, to też mamy nadzieję, że w przyszłym roku odbędzie się zamiast biegu ulicznego bieg naprzelaj.

MIEJSKI TEATR WILSKI

Początek przedstawień o godz. 7:30 Czwartek 3 czerwca 1926.

Wally

Opera w 4-ach aktach z muzyką Alfreda Catalani'ego Słowa Luigi Illica.

OSOBY:

Wally	Platówna
Strominger, jej ojciec	Zopoth
Afra	Okońska
Walter	Rotowska
Józef Hagenbach z Sölden	Mann
Wincenty Gellner z Hochstoft	Cyganik
Listonosz ze Sznausu	Martini
Rzecz dzieje się w Tyrolu.	
Reżyser: Romuald Cyganik.	

TEATR NOWOSCI.

Początek o godz. 7:30.

Czwartek 3 czerwca 1926.

GOŚCINNY WYSTĘP

Kazimierza Junoszy-Stępowskiego

Orzeł czy reszka?

Komedja w 5-ciu aktach Ludwika Verneuil'a. Przekład Zdzisława Kleszczyńskiego.

OSOBY:

Maica Bratiano	M. Dębicka
Pani Courteil	M. Pillerowa
Zermena Courteil	W. Hakowska
Hrabia de Varigny	Kazimierz Junosza-Stępowski
Jan Bezimienny	B. Brzeski
Delabudelière	W. Zabielski
Dominik	H. Czaki
Prezydent Trybunału	K. Lewicki
Pan Courteil	E. Fertner
Książę Silff-Erzerum	W. Surzyński
Juljan	L. Neuman

Rzecz dzieje się współcześnie. Reżyser Gustaw Rasiński.

Żądajcie wszędzie piwa

Zjednoczonych Browarów Warszawskich

p. f. Haberbusch i Schiele S. A.

w Warszawie

bo jest najlepszym piwem w Polsce.

Browary Haberbusch i Schiele wyrabiają z najszlachetniejszych surowców

Piwo marcowe (jasne) wyśmienite w smaku bardzo trwałe.

Piwo eksportowe podwójnie słodowe (ciemne jak bawarskie) specjalnie warzone jako piwo zdrowotne dla niedkrewnych rekonwalescentów ogólnie polecane przez lekarzy

Porter warszawski warzony na sposób angielski NAJLEPSZY PORTER POLSKI

Piwo flaszkowe w powyższych gatunkach jest do nabycia we wszystkich restauracjach, pokojach do śniadań i sklepach, upoważnionych do sprzedaży piwa flaszkowego. Napełnianie odbywa się zapomocą maszyn elektrycznych nader higienicznie.

Generalne zastępstwo i główny skład

1984

Ozyasz Wixel i Syn

Rok założ. 1862

król. rumuń. dostawcy nadworni ul. Bogusławskiego 1. 9-11.

Rok założ. 1862.

Telefon Nr. 6.

Wszelkie zamówienia skutecznia się natychmiast.

Jedna próba wystarczy!

„ODNOWA”

Spółdzielnia z ogran. odpowiedzialn.
wykonuje wszelkie roboty wchodzące
w zakres rekonstrukcji budynków, odna-
wiania mieszkań. i t. p.

SOLIDNIE, SZYBKO, TANIO I NA RATY!

pod kierownictwem upoważnionych Inżynierów i architektów.
Informacje udziela się bezpłatnie.

Tel. 172.

LWÓW, NOWY ŚWIAT 14.

1981

Nowy rozkład jazdy pociągów pospiesz. i osobow.

ważny od 15. maja 1926 r.

ZE LWOWA ODCHODZĄ	DO LWOWA PRZYCHODZĄ
przez Kraków:	Przez Kraków:
Do Cieszyna 7-45	Z Cieszyna 21-30
Do Katowic 11-05 a)	Z Katowic 18-40 a)
Do Piotrowic 3-00, 18-20 a), 20-55	Z Piotrowic 6-05, 8-20 a) 16-15
Do Poznania 15-45 a)c) przez Katowice	Z Poznania 12-35 a) przez Katowice
Do Żywca 7-45, 23-25	Z Żywca 9-50, 21-30.
Przez Bełżec-Rejowiec:	Przez Bełżec-Rejowiec:
Do Warszawy 14-15, 23-20	Z Warszawy 6-05, 12-10.
Przez Przeworsk-Rozwadów:	Przez Rozwadów-Przeworsk:
Do Warszawy 10-40, a) 19-40 a)	Z Warszawy 8-45 a), 18-05 a).
Przez Sapieżankę — Włodzimierz:	Przez Włodzimierz-Sapieżankę:
Do Kowla 18-50.	Z Kowla 9-00
Do Wilna 10-15 przez Kowel Brześć-Białystok.	Z Wilna 18-05 przez Białystok-Brześć Kowel.
Przez Krasno:	Przez Krasno:
Do Brodów 19-35.	Z Brodów 9-20
Do Powołodzysk 9-05 a), 23-00.	Z Powołodzysk 12-00 16-55 a)
Do Równego 14-30, 23-55.	Z Równego 6-15, 16-30.
Do Tarnopola 6-30, 9-05 a) 16-15, 23-00.	Z Tarnopola 7-50, 12-00, 16-55 a) 22-00.
Do Zdobunowa 14-30, 23-55.	Z Zdobunowa 6-15 16-30.
Przez Stryj:	Przez Stryj:
Do Borysławia 9-30 a), 19-25, 23-35	Z Borysławia 7-20, 16-10, 17-55 a)
Do Ławocznego 6-25, 15-15 b), 17-05.	Z Ławocznego 6-47, 22-15, 23-27 d)
Przez Chodorów:	Przez Chodorów:
Do Śniatyna 9-40 a), 10-10, 14,00 19-20 a) 23-15	Z Śniatyna 5-45, 10-05 a) 12-45, 17-00. 17-30 a).
Pociągi podmiejskie:	
Do Podhajec 7-45, 17-10.	Z Podhajec 8-25, 21-25.
Do Rawy Ruskiej 8-05, 13-30.	Z Rawy Ruskiej 8-50, 20-05.
Do Stojanowa 6-55, 18-15.	Z Stojanowa 9-00, 18-50.
Do Brzuchowic 6-20, 10-05, 13-45, 15-15, 19-40 a) 19-07 f) 19-50.	Z Brzuchowic 7-20 11-20, 14-55, 16-10, 17-40 e) 19-25 f) 21-05.
Do Grodka Jagiell. 14-10 g), 16-15 h).	Z Grodka Jagiell. 16-80 j) 19-80 f).
Do Janowa 14-00 i).	Z Janowa 21-15 j).
Do Lubienia Wielk. 9-25 b).	Z Lubienia Wielk. 13-40 b).
Do Zimnej Wody 11-10, 19-50 f).	Z Zimnej Wody 12-05, 20-45 f).
Ze Lwowa-Podzamcza odchodzą:	Do Lwowa-Podzamcza przychodzą:
Do Brodów 19-59.	Z Brodów 9-02.
Do Kowla 18-35.	Z Kowla 8-35.
Do Podwołodzysk 9-18 a), 23-27. f) od Tarnopola pociąg osobowy.	Z Podwołodzysk 11-42, 16-42 a).
Do Równego 9-28, 14-52.	Z Równego 5-53, 16-09.
Do Stojanowa 7-19, 18-25	Z Stojanowa 8-35, 18-24.
Do Tarnopola 6-52, 9-18, a) 16-37, 23-27.	Z Tarnopola 7-04, 11-42, 16-42 a). 21-37.
Do Wilna 10-37.	Z Wilna 17-43
Do Zdobunowa 9-29, 14-52.	Z Zdobunowa 5-53, 16-09
Ze Lwowa-Kleparowa odchodzą:	Do Lwowa-Kleparowa przychodzą:
Do Brzuchowic 6-26, 10-11, 13-52, 15-20, 16-45 e), 18-16 f) 20-12.	Z Brzuchowic 7-14, 11-13, 14-50, 16-03, 17-34 e), 19-20 f), 20-59
Do Janowa 14-07 j).	Z Janowa 21-09 j)
Do Rawy Ruskiej 8-11, 18-36	Z Rawy Ruskiej 8-43, 19-59
Do Warszawy 14-20, 23-26.	Z Warszawy 6-00, 12-05.

Objaśnienia znaków:

- Pociągi pospieszne
- Kursuje od 19. VI. do 28. VIII. w dniu poprzedz. święto rz.-kat. oraz każdej soboty
- Kursuje tylko od 15/VI. do 15/IX. między Poznaniem i Lwowem; l) od Tarnopola pociąg osobowy
- Kursuje od 20. VI. do 29. VIII. w niedzielę i święta rz. kat.
- Kursuje od 15. V. do 31. VIII. w niedzielę i święta rz.-kat.
- Kursuje od 1. VII. do 31. VIII. w niedzielę i święta rz.-kat.
- Kursuje na odcinku Mszana-Grodce tylko każdej soboty
- Kursuje codziennie z wyjątkiem sobót, niedziel i świąt rz.-kat.
- Kursuje każdej soboty
- Kursuje od 15. VI. do 31. VIII. w niedzielę i święta rzym.-kat.
- Kursuje codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt rzym.-kat.
- Kursuje codziennie z wyjątkiem sobót.

POKOJE z całym utrzymaniem na sezon letni — blisko lecznicy

Dra Tarnawskiego

od zaraz. Kosów pod Kołomyją. Nigrin.

INSERUJECIE

W

Kurjerze Lwowskim!

Nauka i wychowanie.

MATEMATYKI, geom. wykresnej, oraz francuskiego, niemieckiego i rysunków ucza nauczyciele gimnazjalni. (Przygotowanie do matury, egzaminów, poprawek), Batorego 1. 34. IV. p. od 3-5.

Posady i prace.

DŁUGOLETNI, solycytator, adwokacko-notarialny zdolny maszynista, rutynowany tabularzysta spadkowiec, poszukuje natychmiast posady, Józef Łuczka, Delatyn. 1906

DOSZUKUJĘ inteligentnego i solidnego absolwenta wzgl. akademika jako towarzyszka dla młodego człowieka rekonwalescenta na kilka godzin dziennie w zamian za mieszkanie z utrzymaniem. Bliższa wiadomość w adm. „Kurjera Lwow.” 1973

Różne.

KASETY na srebro wykonuje introligator Kuczański, Ormiańska 27.

ZACHĘTA Salon sztuki Legionów 7, Obrazy artystów lwowskich, krakowskich i warszawskich. Ceny znacznie niższe. Sprzedaż na spłaty. Do nabycia „Akt” Wyczółkowski. 1983

SZLACHCIANKA wdowa bez rodziny i żadnej emerytury z podupadłą na zdrowiu córką z powodu wypadków wojennych bardzo zubożałą uprasza P. T. o pomoc materialną na kurację chorej córki. Datki przyjmuje Adm. Kurj. Lw. pod „Szlachcianka”. 1849

ZGUBIONĄ książeczkę wojenską wydaną przez P. K. U. Dubno na nazwisko Tarasiuk Andrzej z Sitna, pow. pow. Dubno, unieważnia się. 1980

ARTYSTYCZNA pracownia abażurów, Pańska 6, poleca się. 1885

DO wynajęcia osobny pokój umeblowany ul. Klonowicza 4 parter drzwi 1, od 3-6 popoł. 1952

Kupno i sprzedaż.

KUPIĘ za gotówkę we Lwowie kamienicę II piętrową, ze sklepami. Podanie ceny i warunków pod adresem Ludwika Klonowska w Tłumaczu Małopolska. 1964

FORTEPIAN światowej sławy, krótki, piękny, sprzedam okazjnie. Gotówka. Kopernika 26, parter, oficyny, Skleniarski, 1941

W KROŚNIE tanio do nabycia kamienica w rynku, jednopiętrowa, o dwóch sklepach, z ogródkiem i parcela budowlana w śródmieściu, o dwóch frontach, powierzchnia 553 sążni Bliższe informacje u adwokata dra Woźniaka w Krośnie. 1972

Jan Bujak

Specjalny Magazyn
Aparatów Fotograficznych
Lwów, Kopernika 4.
Telefon 18-34. 1897
wysyła na prowincję.

PIEGI

usuwa szybko i niezawodnie tylko prawdziwa

Dra Stenzla
BENIGNINA

do nabycia w aptekach i perfumeriach.

Pocztą wysyła Apteka MARJACKA we Lwowie.

ROWERY, GRAMOFONY I MASZYNY DO SZYCIA
przyjmuje do naprawy po cenach niskich

JAKÓB ROSENMANN, LWÓW AKADEMICKA 26.

Zlecenia z prowincji uskutecznią się odwrotnie.

Telefon 19-61.

1445

Żelazo, stal i wyroby żelazne

Narzędzia wszelkiego rodzaju, dla rękodziela i przemysłu, artykuły techniczne, okucie budowlane i różnorakie towary żelazne poleca po cenach konkurencyjnych firma 1966

„Polferum”

Lwów, ul. Słoneczna 39.
Telefon 12-63. — Ekspedycja na prowincję.

MIĘDZYNARODOWY TARG DUNAJSKI
BRATYSŁAWA
CZECHOSŁOWACJA

Ważny rynek dla Europy Wschodniej

od 22 sierpnia do 2 września 1926

ZAKŁADY GRAFICZNE

A. HEGEDÜS

Sp. z ogr. odpow.

LWÓW, ul. Św. MICHAŁA 4.

(boczna Kościuszki).

wykonują pierwszorzędnie: AKCJE, ETYKIETY, SYGNATURY, PAPIERY WARTOŚCIOWE, PLAKATY, REKLAMY, NUTY, DYPLOMY, nadto WYROBY LITOGRAFICZNE TŁOCZONE, oraz wszelkie roboty w zakresie ARTYSTYCZNEJ LITOGRAFJI W CHODZĄCE.

TELEFON: 19-14.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz millimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadesłane i nekrologia 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenia zagraniczne o 50% drożej.

Nakładem Nowej Polskiej Spółki Wydawniczej Sp. z ogr. odp.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorążczyzna 17, Tel. 29-19. pod zarz. Z Kielbusiewicza.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroiński